

2018 Bognolo´s & Petrat´s On Tour til den Iberiske halvø.

[Sommerferien i Kroatien](#) i 2017, var vores første tur med Autocamperen. Det var en fantastisk dejlig tur, selv om vi måtte korte den af før tid, af helbredsmaessige grunde. På turen fandt vi ud af, at det var det helt rigtige, vi havde gjort ved at investere i Autocamperen. Allerede i 2. halvdel af 2017 fik vi kørt nogle dejlige [ture](#).

For sjov sagde jeg, at i 2018, så tager vi helt op til det nordligste Norge og bagefter til [Gibraltar](#), så vi kommer så tæt på Afrika som muligt.

Da der kom et par bryllupper i september, besluttede vi os for at ændre det, så vi kun tager ned for at se over til Afrika. Da vi har været på Nordkap i 2015, må [turen til Nordkap](#) vente til senere.

Udsendelser på DR med Rick Stein i Lissabon og Cadiz, gav rigtig lyst til at se Portugal og det sydvestlige Spanien.

I løbet af vinteren har jeg prøvet at planlægge turen, så stoppene på hjemturen, også kunne give mulighed for oplevelser.

Der kan blive mulighed for at gense stedet for "[Massakren i Oradour-sur-Glane](#)" fra WWII. Et af de steder, vi har været før, som virkelig berører mig mest. Virkelig noget som giver stof til eftertanke. 🤔 **Må lignende aldrig ske igen.**

Og så har jeg tit haft ønske om, at se et andet sted, godt nok fra WWI, nemlig slagmarken omkring [Verdun](#) og "[Benhuset](#)".

Det bliver spændende og en stor oplevelse fra vi tager hjemme fra, til vi er hjemme igen. Hvordan turen så forløber og hvordan "virkeligheden" bliver, må vi jo se til den tid. 😊

Vi er lige kommet hjem fra en skøn tur til [Det sydlige Polen \(Auschwitz\)](#), sammen med min kusine Lisbeth og hendes mand Franco. Det var rigtig dejligt, at være sammen med dem, så vi har aftalt, at vi også følges ad på turen til den Iberiske halvø. Jeg er godt i gang med at lægge sidste hånd på planlægningen. 😊 Jeg fandt ud af at [ACSI-campingpladser](#), flere steder var i samme prisleje som Stellpladserne, og med større service. Så det har jeg prøvet at tage med, så er vi også sikret toilet- og badefaciliteter og skal ikke bruge vores eget i Camperen. 🚽

Nu er vi fremme ved Kr. Himmelfartsdag og har være nede ved [IMC](#) for at få læsset vores Camper med tøj, øl, vand og andre fornødenheder, så vi kun mangler at få madvarer med til de første par dage. Vel tilbage i Nordborg slapper vi af med lidt frokost og deler en enkelt øl. En "Roulv", som er en 9,0 % Porter på 75 cl. I morgen skal der slappes af og vi skal et lille smut forbi slagteren, for at hente Ringriderpølser og leverpostej til turen. Nu glæder vi os til det bliver lørdag, så vi kan komme af sted som opvarmning, til vi skal mødes med Lisbeth & Franco ved Datteln på søndag. Nå mere herom senere. 🚗 🚚

Lørdag, den 12. maj 2018:

Karin og jeg havde besluttet os for, at vores første del mod sydens varme og sol (forhåbentligt) skulle gå til en lille campingplads ved Garlstorf, som ligger 2 km fra Autobahn A7, ca. 40 km syd for Hamburg. Kl. 08.45 var vi klar til afgang, og kunne i 13 °C og overskyet køre fra Nordborg. Da vi kom til Sønderborg, drejede vi ind omkring bageren, for at få købt rugbrød etc. Efter en lille times tid krydsede vi grænsen i Kruså, og kunne se, der var en del politi ved at gøre sig klar til at kontrollere indrejse i Danmark. (Senere hørte vi, der var 4 km kø) I Harrislee var vi i Lidl, for at handle de sidste ting, vi manglede. Fremme ved IMC fik vi tingene lagt over i Camperen, inden vi byttede biler, så vores Kadjar kunne stå i carporten, mens vi er væk. Kl. 10.55 kunne vi i 17 °C og overskyet starte turen. Vi fik tanken fyldt helt op med diesel, inden vi kørte mod A7, hvor vi satte kursen mod Hamburg.

Turen til udsigten mod Afrika

Så starter vi turen

Fremme ved Hüttener Berge, var vi blevet lidt sultne, så kl. 11.50, holdt vi pause i solen, mens vi nød en Laksesandwich 🍷. Da vi efter ca. 20 minutter, igen kørte ud på A7, kunne vi konstatere, at der var meget tæt trafik. Ind imellem sneglede det sig af sted, men da vi var kommet over Rader-Brücke (Nordostsee Kanal), blev der igen luft. Det holdt til vi kom frem til vejarbejdet lige nord for Neumünster, hvor bilerne skulle fra 3 baner ind i 2. Her holdt vi helt stille eller kørte i små ryk. Fremme ved Neumünster Nord drejede vi fra, og kørte via Neumünster centrum, ud på B205 mod Bad Segeberg og videre ad A21 øst om Hamborg. Turen gennem Neumünster blev en fin oplevelse, selv om vi kørte på brostensgader i centrum. Som noget sjovt, kan nævnes, at vi kørte lige forbi det hotel ([Alte Stahlwerk](#)), hvor Marilena og Kasper skal holde deres bryllup, det så meget flot ud.

Alte Stahlwerk, Neumünster

På vej ud fra Neumünster kørte vi forbi Outlet, hvor parkeringspladserne kl. 13.00 var spærret af, da de var fulde af biler. Turen ad B205 og A21 gik "gelinde" og snart var vi fremme ved A1, hvor vi drejede mod syd. Fremme hvor A1 og A7 mødes, drejede vi ind på A7, som vi fulgte 12 km til Ausfahrt 40, Garlstorf. Efter 2 km, kunne vi kl. 14.40 dreje ind på campingpladsen "[Freizeit Camp Nordheide](#)". Efter vi havde meldt os og betalt 17 €, fandt vi en dejlig plads til Camperen i solen, så vi kunne nyde den obligatoriske "Rejsegilde-øl". Da vejret var så skønt fortsatte vi nydningen udenfor. Efter aftenmaden hyggede vi os indenfor, indtil det blev sengetid.

Solen nydes

Etape 1: Flensburg til Garlstorf (D)

Ankomst: km 11.080 - Dagens etape: 227 km. (Afgang fra Flensburg: km. 10.853)

Søndag, den 13. maj 2018:

Gennem skoven fra Nordheide

Efter en dejlig rolig nat, stod vi op kl. 07.30, og fik morgenkaffen, mens solen tittede ned til os. 😊

Kl. 09.00 kunne vi køre ud fra campingpladsen i 17 °C, og strålende solskin. Vi så godt nok ikke meget til solen de første par kilometer, da vi kørte gennem skoven, med en flot lysegrøn skov og blå himmel over os. Et flot syn. Efter 4 km var vi ude på A7 og kunne fortsætte mod Hannover, hvor vi drejede fra forbi lufthavnen og senere over på A2 med kurs mod Dortmund. Fremme ved Gütersloh var det tid til tankning. Både diesel og en dejlig lakse sandwich til Karin & jeg, som vi nød, mens solen skinnede

fra en skyfri himmel og gav 25 °C. Chico gad ikke spise sine tørre hundepiller, så han sprang frokosten over. Efter en halv times tid fortsatte vi turen, og kørte forbi et Atomkraftværk ved Hamm-Uendrop. Kort efter ringede Lisbeth, at de var ankommet til Stellplatz [Hard Camping](#), og at der var en plads til os. Vi havde kun 36 km inden, vi var der. Klokken 13.50 kunne vi dreje ind mod Stellpladsen, hvor Lisbeth og Franco tog imod os 😊. Temperaturen var 18 °C og let overskyet, da vi fik Camperen parkeret på pladsen ved siden af deres Camper. Efter vi havde betalt 12 € for opholdet, så vi lidt på stedet, inden vi nød et glas Portugisisk Rosevin foran Camperne. Det truede med regn, og vi fik også et par dråber, som fik os til at trække indenfor. Senere hyggede vi os til det blev sengetid, så vi kan få en god nats søvn, inden vi i morgen skifter land nogle gange og ender i Frankrig.

Velkomst-komitee i Datteln

Etape 2: Garlstorf til Datteln (D)

Ankomst: 11.414 km - Dagens etape: 334 km. Turen indtil nu: 561 km.

Mandag, den 14. maj 2018:

Som sædvanlig stod vi op kl. 07.30, og da jeg lukkede døren op, kunne jeg se, at døren allerede var åben ovre ved Lisbeth og Franco. Vejret var overskyet og 14 °C, så efter tandbørstning og morgenmad var vi klar til at forlade Stellpladsen ved Haard Camping, og finde videre mod næste mål. Vores GPS ville åbenbart drille, for så snart vi kørte en meter, lavede den ny beregning af ruten 😞. Vi måtte opgive at køre foran, så da der var mulighed for et lille stop, fik vi forklaret vores problem til Lisbeth

og Franco, så de kunne køre foran og vise vej. Vi kørte rundt om Datteln og kom ud på A2 med retning mod den Hollandske grænse, som vi krydsede kl. 10.15. Vejret var ikke blevet bedre, og det så noget gråt ud, da vi kørte ind i Holland, hvor vi satte kurs mod den Belgiske grænse. Det blev vejret såmænd ikke bedre af. Ca. 4 km før grænsen til Belgien, var det tid til en lille strække ben pause, inden vi fortsatte videre. Som sagt var det ikke bedre i Belgien, men til gengæld, så er det belgiske vejnet ikke i "Europæisk standard", så det fik os til at glemme hvordan vejret var.

Videre i 3 nye lande

Jo, da det begyndte at småregne, lagde vi mærke til det igen. Temperaturen var på 13 °C, da vi kl. 12.45 holdt frokostpause tre kvarters tid. Vi var nu kommet ind i Ardennerne, og flere af bynavnene kunne jeg genkende fra "[The Battle of the Bulge](#)" (Panserslaget i Ardennerne). Terrænet bølgede op og ned, og kl. 14.30 kunne vi køre ind i Frankrig, hvor vi blev mødt af politi og toldere, men vi blev vinket igennem. Det var nok Franco, der kørte forrest, som så så tilforladelig ud. Vejret var ikke bedre, stadig di-set og nu 12 °C. Efterhånden var vi fremme, hvor vi skulle køre fra motorvejen og over på de mindre veje, som bølgede sig op og ned, ud og ind i Ardennerne. Vejret var blevet bedre, og temperaturen havde efterhånden listet sig op på 16 °C, mens vi kørte. Fremme ved Buzancy drejede vi ind ad et lille vej for at komme frem til campingpladsen, men da GPS'en mente vi var der, var det ved en sportsplads. Karin havde dog set et hjemmelavet skilt, som sagde vi skulle køre 500 m længere, og ganske rigtigt, fra en smal og dårlig vej kom vi frem til den åbne plads foran [campingpladsen La Samari-taine](#). Vi fik os meldt til i receptionen, og efter betaling af 17 € kunne vi finde frem til et par fine pladser, hvor vi fik parkeret Camperne i 16 °C og overskyet med lidt solstrejf indimellem. Franco og jeg gik en tur for at se på den fine campingplads med badesø, og fine hytter, inden det var tid til rejsegildeøllen. Nu kunne vi slappe af, og nyde det indtil vi, i morgen, kører videre mod midten af Frankrig.

I de Franske Ardenner

Etape 3: Datteln til Buzancy (F)

Ankomst: 11.857 km - Dagens etape: 443 km. Turen indtil nu: 1.004 km.

Tirsdag, den 15. maj 2018:

Solen skinnede flot fra en skyfri himmel, da vi stod op kl. 07.12, og der var 12 °C, da vi gjorde klar til morgenmaden, som vi nød, mens vi tænkte på dagens tur. Temperaturen var steget til 16 °C, da vi kørte fra den dejlige campingplads, og satte kursen mod Reims, ad mindre veje. Undervejs fik vi tanket diesel, så vi var sikre på at kunne køre dagens tur. Vi kom gennem en del mindre "typisk franske landsbyer". I en af byerne kunne man stadig se huller i murene efter skud / granater fra WWII. På vej mod Reims kørte vi også på en strækning, som var lavet efter en meget lang lineal. Helt frem til horisonten, var det bare lige ud! Efter næsten 90 km på landeveje kunne vi dreje ind på motorvejen ved Reims og sætte kursen mod Paris ad betalings motorvejen.

On the Road

Da vi kørte op over højlandet (213 m.o.h) faldt temperaturen til 12 °C, og disen blev til tåge, som dog forsvandt, da vi kom ned mod Paris. Vi kørte igennem et par betalingsanlæg, inden vi i 17 °C og sol, kom frem til Paris kl. 12.45. Trafikken gik fra at være let, til at være tæt, og jo tættere vi kom til Paris, jo tættere blev den, og jo flere motorveje som smeltede sammen rundt om Paris, jo værre blev trafiktheden. Hvis man da kan tale om trafiktheden. Man kørte jo kofanger ved kofanger, og når man skulle skifte bane, var det bare med at være "fræk nok" eller

forudseende, som jeg kalder det! ☹️ Vi overlevede heldigvis trafikken, uden at få blodpropper, og uden at vi 2 Campere mistede kontakten med hinanden. Indimellem kunne vi ikke se hinanden, og da vi kom ud af trafikvrmlen, gik der et godt stykke tid, inden vi igen kørte bag hinanden. Kl. 13.25 var Franco blevet sulten, og kørte ind foran, for at vi kunne holde frokostpause, Han blev drillet lidt med, at vi sagtens kunne køre hele vejen, men da vi fik brød på bordet, gik der hurtigt en "runden-om" indenbords. Efter 20 minutter gik det videre mod syd i 18 °C, og gennem et par

betalingsanlæg nåede vi frem til Orleans og "[Val de Loire](#)", hvor vi drejede ind mod Lailly en Val, ad mindre veje. Fremme ved en af de mindre byer, viste Lisbeth og Franco rundt ad de små, nej meget små smalle gader i byens centrum. (Det var deres GPS). Vi fik en dejlig oplevelse, gennem fine små gader. Senere kunne vi så vise rundt på de små smalle veje ude på landet, men vi kom dog fint frem til Camper pladsen, "[Aire de l'étang](#)" i Lailly en Val, hvor vi efter lidt problemer med automaten fik os tjekket ind og fandt en plads, hvor vi parkerede, kl. 15.00. Temperaturen var 17 °C, da vi nød den obligatoriske rejsegilde øl i solen. Senere gik vi ud for at se på byen, fik købt lidt nødvendigheder, inden vi gik tilbage til Camperne for at hygge os i solen, og de efter hånden 21 °C. 😊 Efter aftensmaden hyggede vi os i de 2 Campere indtil det blev sengetid, og glæder os til nye oplevelser i morgen.

Gåtur i Lailly en Val

Etape 4: Buzancy til Lailly en Val (F)

Ankomst: 12.238 km - Dagens etape: 381 km. Turen indtil nu: 1.385 km.

Onsdag, den 16. maj 2018:

Over Loire

Klokken 06.55 var jeg holdt op med at sove, og så kunne jeg lige så godt stå op. Solen var fremme over byens tage, og det var 8 °C. Efter vi havde nydt morgenmaden og pakket sammen, kørte vi hen foran bommen fra pladsen, lagde kortet på standen, og vupti, så gik bommen op og klokken 08.50, kunne vi i 12 °C, køre ud på dagens rute. Det første stykke gik på en fin landevej, som førte os frem til betalingsmotorvejen A10, som vi tog i retning mod Bordeaux. Da Camperne var blevet lidt tørstige tankede vi, inden vi fortsatte turen i det flotte vejr, gennem det flotte afvekslende landskab, hvor jorden på markerne var helt

lys. Klokken 11.40 var det tid til en lille pause, som vi nød i 20 °C, og flot solskin. Da vi havde strakt benene, fortsatte vi turen ad motorvejen. Vi nød turen, og så rådyr på marken ved siden af motorvejen, og senere kunne vi se små vinmarker hist og her. Jo længere vi kom syd på, blev der kortere imellem vinmarkerne og de blev også større. Fremme ved Mirambeau, drejede vi af motorvejen og betalte 43,58 € i betalingsanlægget. Vi kørte forbi kæmpestore Platantræer, og videre ad mindre veje gennem det kuperede landskab med vinmarker. 😊

På vej ind i betalingsanlægget

Næsten fremme drejede vi ind ad en lille vej mellem vinmarkerne og kunne stoppe i indkørslen til campingpladsen, "[Chez Gendron](#)", hvor vi kl. 13.55, blev modtaget af "Campingmutter" som i øvrigt var Hollandsk. Vi kunne bare finde 2 pladser og komme senere for at blive registreret. Efter vi havde placeret os på pladserne 8 og 9, fik vi lidt at drikke og noget at spise.

Vi nyder det på Chez Gendron - Et Paradis imellem vinmarkerne

Senere fik vi ordnet det praktiske med registrering og betaling. Nu var der "dømt hygge" i solen foran Camperne, og senere aftensmad og mere hygge indtil sengetid.

Etape 5: Lailly en Val til St. Palais de Blaye (F)

Ankomst: 12.632 km - Dagens etape: 394 km. Turen indtil nu: 1.779 km.

Torsdag, den 17. maj 2018:

Vi stod først op kl. 07.15, temperaturen var kun 12 °C, og det var overskyet, men da vi kom ud, virkede det nu ikke særlig koldt alligevel. Efterhånden begyndte solen at titte lidt frem mellem skyerne, og temperaturen var steget til 15 °C, da vi kl. 09.20 kørte ud fra campingpladsen. Vi kørte ad små veje gennem vinmarkerne, med dejlige vindruer, som bliver til Bordeaux en gang til

Gennem flotte træ-alleer

efteråret. Vi havde besluttet os for at dagens etape, skulle køres uden at komme på betalingsveje, så vi tog D137, indtil vi kom ned til Bordeaux, hvor vi kørte på motorvejen A10. Ved mange større byer er motorvejene gratis rundt om byen, nok for at undgå, at trafikken "sander helt til" i byen. Det var dog lige før trafikken også sandede til på motorvejen. Heldigvis var det forbudt for lastbiler at overhale, for i den højre bane kørte de i "stangtrafik". Kun ca. 10 m mellem lastbilerne. 😞 Det tog nogen tid, inden vi var kommet rundt om Bordeaux, og i udkanten af byen kunne køre over på motorvejen A63 med kurs mod Bayonne.

På de første 12 km var der heldigvis stadig overhalingsforbud for lastbilerne, der stadig kørte kofanger ved kofanger. Da overhaling så blev frigivet, myldrede lastbilerne ud for at overhale. Heldigvis blev motorvejen samtidig 3 sporet, så vi kunne køre i tredje spor. Da vi kom længere væk fra Bordeaux, tyndede det ud i lastbilerne, og motorvejen snævredes ind til 2 baner. Vi kunne holde en hastighed på ca. 100 km/h, da trafikken tyndede ud. Ca. midt på strækningen mellem Bordeaux og Bayonne kom der et stykke med betalingsvej, så vi blev ledt ad parallelveje, og da vi kom til Pissos, kunne vi igen køre ud til A63, som vi fulgte et godt stykke mod syd. Så kom der endnu et stykke betalingsvej, og vi tog igen parallelvejene. Da vi kørte fra motorvejen, kunne vi dreje ind til en Leclerc Express, hvor vi tankede diesel, og gik i butikken for at købe nogle fornødenheder, så som Vin og øl mm. Karin fik fotograferet parkeringspladserne, som var til gravide og sendt billedet til Jeanne og Fie. Da det var middagstid, fik vi lidt frokost, inden vi kørte videre. Vi fortsatte nu ad landevejene videre. Det var kun landsbyerne der lavede lidt op i det utroligt flade terræn, med masser af fyrretræer, og store marker, hvor træerne var fældet, og man prøvede at dyrke jorden. Efterhånden kunne vi skimte Pyrenæerne i baggrunden mod sydøst. Terrænet blev også mere kuperet, og der blev kortere mellem landsbyerne. Når der bliver kortere mellem byerne, bliver der også meget kortere mellem rundkørslerne. Frankrig kan vel kaldes det mest "rundkørsel venlige land" i Europa, men det virker godt.

Da vi nærmede os Biarritz, blev det meget kuperet, og pludselig fik vi et fantastisk syn, højt oppe fra, ned over stranden og Biscayen. Det var så kort, men nu begyndte vi, at køre ned ad gennem byen og videre langs kysten. Vores GPS snød os til sidst, hvor den ville have os ind ad en smal vej, hvor vi ikke kunne dreje. Det kostede os en ekstra lille køretur, for at få vendt, og fundet hen til campingpladsen. Klokkeren 15.10, og i 16 °C, kunne vi holde ind bag Lisbeth & Franco, hvis GPS havde ledt dem rigtigt til camping "[La Ferme Erromardie](#)". Vi fik os meldt til i receptionen, men inden blev vi alle 4 vist rundt på pladsen i en "golfvogn". Vi fik tildelt pladserne 116 og 117, men da vi kom frem med Camperne, holdt der en på 117, så vi blev booket om til 111. Vi var lige glade, for det var alligevel tæt på hinanden. Franco og jeg, gik en tur for at se på omgivelserne, og blev lukket ind ad en låst låge til campingpladsen. Det troede vi i hvert fald, men da vi skulle hen til vores pladser, var vi lukket inde. Nå skidt vi fik da nogle skridt på "skridttælleren", da vi måtte finde udgangen til stranden, og den vej finde tilbage til vore Campere. Er der i øvrigt ikke en sang der hedder: "Lost in France"?

Ved Biscayen

Vi var vist ikke savnet, men det endte med, at vi satte os og nød et dejligt glas Bordeaux Rose, foran Camperen, ved Lisbeth og Franco. Aftensmaden spiste vi hver for sig. Lisbeth & Franco havde problemer med køleskabet, så de var nødt til at spise hjemme. Der er et eller andet galt med styringen af køleskabet, og i en ny vogn, så må forhandleren, PB altså sørge for udskiftning, når de kommer hjem. 😞 (Det var også galt, da vi var i Polen på sidste tur) Efter aftensmaden nød vi det i Camperne, mens vi kunne høre bølgenes brusen, når de rullede ind på stranden 50 m bag os. 😊 Godnat! 😊

Etape 6: St. Palais de Blaye til St. Jean de Luz (F)

Ankomst: 12.944 km - Dagens etape: 312 km. Turen indtil nu: 2.091 km.

Fredag, den 18. maj 2018:

På den sidste ugedag fra vi tog hjemme fra, overraskede Karin mig med at stå først op. Det var jeg glad for, jeg havde sovet længe. Klokken var 07.15 og det var lidt overskyet. Efter vi havde fået morgenmaden, kørte vi op til receptionen, hvor vi betalte 16,20 €, inden vi kl. 09.00 i 15 °C, kunne sætte kursen mod Spanien. Vi havde valgt, at køre på "ikke betalingsveje" også kaldet "Bis", og efter ca. 16 km, kørte vi over grænsen til Spanien. Vi opdagede det først, da vi så et skilt med hastighedsgrænserne. Det første stykke gik gennem by, men det var på veje, hvor der var kantsten på begge sider af kørebanen. Skulle man dreje til venstre, så var det til højre ved næste kryds. Trafikken gled rigtig fint, og vi kom ud på motorvej med 2 spor i hver retning. Det var godt nok ikke betalingsvej, men en god trafik, især lastbiler, men uden problemer.

Over grænsen ?

Snart kom vi udenfor byerne, og kunne nyde det fantastisk flotte landskab, mens vi kørte gennem de vestlige Pyrenæer. Det gik bare op ad, og mere op ad, og på et tidspunkt kom vi til et sted, hvor vi skulle køre igennem 2 skarpe hårnålesving med under 50 km/h. 😊 Hårnålesving på en motorvej, det har jeg aldrig prøvet før, men det fungerede, og fra at starte i 16 m.o.h, og 15 °C til at vi nu var oppe i 612 m.o.h og 8 °C, det var godt klaret. 😊 Vejen faldt det næste stykke, til vi var ude på højlandet, og kunne nyde synet med de store buleværdier i landskabet. Klokken 11.10 fik vi tanket diesel, drukket kaffe og strakt ben, alt efter temperament. Solen havde fået magt, og vi kunne nyde de 15 °C, hvor der var læ. 😊 Efter en halv times tid kunne vi køre videre, og snart kom vi frem til et sted, hvor vi skulle sno os igennem en slugt mellem bjergsidernes fantastisk flotte klipper. Vi fortsatte ud over højlandet, og kunne se de næsten helt hvide grusveje, som næsten som en streg gik ind over markerne på højsletten. Nogen steder havde vi indtryk af, at det var "vejen til himlen", da den lige hvide streg gik helt op over toppen af det højeste sted på sletten. Vi nærmede os Burgos, og kom på almindelig landevej. Et sted fløj en hel knaldgul fugl med mørke vinger tværs over vejen lige foran os. Så flot en fugl har vi ikke set før. Snart var vi fremme ved Burgos, hvor vi blev ledt gennem byens udkant, og frem til campingpladsen, [Fuentes Blancas](#), Burgos, hvor vi kl. 13.05 kunne melde os i receptionen. Vi fandt et par udmærkede pladser ved siden af hinanden og fik Camperne stillet op, så vi kunne nyde den obligatoriske "rejsegilde øl foran Camperne, i 17 °C, læ og dejlig solskin. Senere nød vi

Gennem Pyrenæerne

Domkirken i Burgos

et enkelt glas Rose', og fik cyklerne gjort klar til en lille tur ind til Burgos. Desværre var Lisbeths cykel flad, ja altså ikke punkteret, men der var ingen strøm på batteriet. Tja, det er blevet svært at forstå, når man siger cyklen er flad. 🙄 Det passede vist Lisbeth godt, at hun kunne slappe af, mens vi andre kørte langs floden ind til [Burgos](#) centrum, hvor vi ville se Katedralen. Vi fulgte stien langs floden, og besluttede os for at køre over på den anden side af floden, men her var vejarbejde og de arbejdede på ombygning af stadion, så vi kørte ind i bytrafikken. Her holdt vi ved et lyskryds, og spærrede så en anden cyklist ikke kunne komme forbi. Det gjorde, at Franco kom i snak med ham, og pludselig havde vi en guide, som fortalte om hvad det var, vi kørte forbi, og faktisk guidede os med, hvad der var at se undervejs mod Katedralen. Ved Katedralen sagde vi farvel til ham og takkede for den store hjælp. Han havde bare "samlet os op" på vej hjem fra arbejde – En fantastisk flink og hjælpsom Spanier. 😊 Vi nød det flotte syn af Katedralen, hvor Franco og jeg var inde for at se det flotte kirkerum. Vi gik fra pladsen, gennem porten, som vi havde fået anvist og frem til byens største plads, hvor Platantræerne var klippet, og bogstaveligt "stod og holdt hinanden i hånden". Der var plataner i begge sider af gågaden, og de var groet sammen så alle ned langs gaden hang sammen. Et sted havde de skiftet et træ ud, men det var også "podet sammen" så kæden ikke blev brudt. Efter at have fotograferet en masse i byen, gik vi over broen over floden, og fulgte cykelstien ud til campingpladsen. Efter lidt afslapning, gik vi op på campingpladsens restaurant, hvor vi nød Tapas – Calamaris, Scorizo og Pommies frites' med et par øl til. Tilbage ved Camperne nød vi det indenfor, indtil det var sengetid. 🙄

Hygge på campingpladsen

Etape 7: St. Jean de Luz til Burgos (E)

Ankomst: 13.210km - Dagens etape: 266 km. Turen indtil nu: 2.357 km.

Lørdag, den 19. maj 2018:

Vi stod op kl. 07.15 i 7 °C og solskin. Der var ingen vind, så det virkede ikke spor koldt, da vi gik op for at bade. Efter morgenmaden fik vi gjort klar til turen og kunne kl. 09.05 forlade campingpladsen i 12 °C og flot solskin. Vi kørte ind mod Burgos, men kunne ikke dreje mod hverken venstre eller højre. Der var forbudsskilte mod begge sider. Man må sige, at det var let at komme ind til Burgos, men når vi er der, så vil de gerne have, vi bliver lidt længere, som de siger i Fakta. 😊

Undervejs

Nå skidt, vi blev ledt ind gennem byen, og tilbage ad en parallelvej, og kunne køre ud på den gratis motorvej med kurs mod Salamanca. Vejen gik ud over højlandet, op og ned. Det gav nogle fantastisk flotte udsyn over terrænet. Et sted kørte vi forbi, hvor man var ved at bygge en helt ny by, med mange ens huse. Ellers nød vi landskabet med vinmarker, flotte marker med rød jord, hvor der groede masser af blomster i rød, gul, lilla og blå farver. Et stykke ved siden af os gik jernbanen, og her så vi et hurtigtog, som racede forbi. Vi så store og store rovfugle flyve hen over vejen, og det ene sted fløj en stork lavt hen over vejen ca. 25 m foran os. 😊 Et sted var der en stork som sad i sin rede, som var bygget midt i en højspændingsmast. Da vi havde kørt et par timer, drejede vi ind til en tankstation for at tanke diesel og blive lettet. Lisbeth og Franco fik en kop kaffe, mens Chico, Karin og jeg nød det i 20 °C og flot solskin foran camperen. Efter en ½ times pause, var vi klar til at tage det sidste stykke mod Aldeavila de la Ribera. GPS'en ledte os væk fra den store vej, og ad mindre veje de sidste 60 km. Vi kom bl.a. over en meget lang dæmning, som snoede sig over dalen med en kæmpe sø på bagsiden. 😊

Senere blev vi ledt op over sletten, hvor der gik får og køer i store indhegninger, som var lavet ved at stable sten. Efter 26 km, meget smal, bakket og snoet vej kom vi ud på "Route Touristico", som snoede sig flot gennem landskabet, og snart var vi fremme ved Aldeavila de la Ribera, hvor vi kl. 13.40 drejede ned til autocamperpladsen "[Area Los Arribes](#)". Efter Camperne var parkeret nød vi en rejsegilde øl i skyggen under træerne, indtil vi gik en lille tur i byen. Efter gåturen fortsatte vi "nydningen", indtil vi kl. 19.30 gik ud for at finde et sted at spise. Da vi kom frem, kunne vi se, at alle restauranterne først lukkede op for varm mad kl. 21.00, så vi endte med at sætte os på en Cafe, hvor vi fik Tapas med lidt at drikke til. Efter maden fandt vi tilbage til Camperne, hvor vi slappede af til det blev sengetid.

Tapas sidst på eftermiddagen

Etape 8: Burgos til Aldeavila de la Ribera (E)

Ankomst: 13.547 km - Dagens etape: 337 km. Turen indtil nu: 2.694 km.

Søndag, den 20. maj 2018 (Pinsedag):

1. overnatning uden El og WC

I dag stod vi op kl. 07.00 i 10 °C. Det var vores første nat på turen uden strøm og toilet, så det var vi lidt spændte på, men kaffen blev lige så god, som den plejer. Kl. 08.40 var vi klar til at køre videre i 14 °C og solen var kun lige stået op. Solen var jo en time bagefter vores danske tidsregning, men først når vi når Portugal, må vi stille urene frem. Apropos det, så klarede vores armbåndsure det selv ud fra GPS, tror jeg. Vi kørte op over højlandet (729 m.o.h), hvor vi så Teepe telte, Køer, muldyr, mange fugle og sorte tyre (Dem der skal slås ihjel i tyrefægterarenaen 😊), og blive til gode bøffer 😊

Efter vi kørte igennem den lille by Saucelle, kom vi til en vejgaffel, hvor vi skulle tage den højre, mindre vej. Heldigvis, for ned ad den anden gik en hyrde med 2-300 får og spærrede vejen.

Den vej vi kom ud på var en stor oplevelse. Vejen var smal og med mange hårnålesving, og så havde vi den mest fantastiske udsigt ned til floden [Duero](#) (som den hedder i Spanien). Vi klatrede flere hundrede meter ned ad bjerget og kom ned til grænseovergangen. Her skulle vi køre over en dæmning over floden og pludselig, var vi i Portugal. Nu havde vi floden [Douro](#) (som den hedder i Portugal) på vores venstre side, og vi ville prøve om, vi kunne følge den helt frem til vores mål i Paso da Regua. Det lykkedes, at følge Douro, til lige efter grænsen mellem Spanien og Portugal drejede af mod syd og forlod Douro floden.

Kig ned til Douro

Derfra kunne vi ikke følge flodens løb, uanset om vi var på den ene eller anden side af Douro. Vi startede med at blive ledt væk fra floden på den nordlige side, og det gik op over bjergene. Den ene kurve efter den anden, både ud og ind, men også op og ned. Snart var vi flere hundrede meter op i bjergene, mellem vinmarker og olivenlunde. Nogle steder kunne man se, at der havde været brand, for store del af arealet var brændt og der stod stadig delvist brændte træer nogen steder. Andre steder var man begyndt at plante nyt. Vi kørte igennem bjerglandsbyer, hvor hundene lå og dovnede i solen på gaderne, så vi måtte sno os udenom. På vej tilbage til floden kom vi forbi flere Eukalyptustræer, og Karin måtte lige plukke et par blade, så vi var helt sikre på, at det

Douro til venstre

var rigtigt. Vi kom tilbage til floden, men kun for en kort bemærkning, for så blev vi ledt ad en bro over floden, og videre på sydsiden. Her gik det også over "stok og sten". Nej undskyld "over bjergetop", for efter nogle kilometer på en motortrafikvej, var vi igen på vej ad snoede veje op over bjergene 🤔. På et tidspunkt sagde Karin, da hun kiggede ud af sidevinduet, ud over dalen nedenunder: "Jeg føler jeg er ude at flyve, og kan se landskabet under mig. Det er ligesom dengang, jeg fløj med en lille flyver over øen Als og så inddelingen af markerne under mig". Efterhånden var vi nede ved floden igen, og kunne følge

bredden de sidste 15 km mod vores mål. Undervejs var masser af vinmarker bl.a. for "[Sandeman](#)", som vi kender fra Danmark. Fremme ved Peso da Regua, drejede vi over broen og da vi var kommet over, kunne vi dreje ad 4 ben i rundkørslen og ind på [Stellpladsen "Under de 3 broer"](#), som jeg har valgt at kalde den. Vi parkerede på den flot indrettede plads, og fik os koblet på strøm, inden vi gik hen til den nærliggende Bar som tilhører sportsklubben. Her betalte vi 3 € for at parkere, inkl. Strøm og mulighed for tømning af både det ene og det andet. Vi satte os udenfor kl. 12.30, i solen, 25 °C, og nød udsynet over floden, med det store symbol for "Sandeman 1790" over en af vinmarkerne. Efter vi havde nydt udsynet, gik op til den nærliggende restaurant, som vi havde fået anbefalet af en lokal beboer. Her fik vi god og rigelig lokal mad med stegt kød. Nogen fik Gedekid, andre Kalv eller Gris. Alle fik god lokal mad, som kan anbefales.

Stellpladsen "Under de 3 broer"

Tilbage ved Camperne nød vi det i skyggen, for solen bagte ned fra en næsten skyfri himmel. Senere gik vi en lille tur hen over gangbroen over floden, som næsten hænger over hovedet på os, og videre derfra hen forbi stationen, så vi kunne finde et sted i byen, hvor vi kunne komme ned til stien langs floden. Det fandt vi og fulgte stien tilbage til Camperen. Nu var der "dømt afslapning" resten af dagen, kun afbrud at lidt let til aftensmad.

Etape 9: Aleavila de la Riberia til Peso da Regua (P)

Ankomst: 13.725 km - Dagens etape: 178 km. Turen indtil nu: 2.872 km.

Mandag, den 21. maj 2018 (2. pinsedag):

Vi havde ikke vænnet os til, at uret er stille en time frem, men vi trak den dog til kl. 06.45, inden vi stod op. Kl. 08.25 var vi klar til at køre ud fra camper pladsen i Peso da Regua, og op ad den

På vej langs Douro-floden

stejle bakke til rundkørslen, hvor vi drejede ud over broen til den anden side. Vi havde besluttet os for, at vi ville prøve at holde os på sydsiden af Douro floden frem til Porto, da det så ud til at vejen lå tæt på floden stort set hele vejen. Vi lærte vist, at tæt på floden er et relativt begreb, "nogen gange var vi et stykke væk fra floden i vandret plan, men tæt på i højden andre gange var vi tæt på i vandret plan men højt oppe over floden". Vejen snoede sig op og, ud og ind gennem vinmarker, Eukalyptusskov og mindre byer. I byerne var vi meget betaget af al den blomsterflor, der var. [Estreliziaen](#) blomstrede, og er en flot blomst. Vi så Kirsebær, Citroner, Appelsiner og mange andre spændende ting i haverne.

Noget af vores rute var i øvrigt skiltet som "Kirsebærruten". Vi kørte forbi et sted hvor terrænet var udbrændt, og det var kommet så tæt til byen, at der holdt en udbrændt lastbil. Vi krydsede Douro floden et par gange, og havde holdt en gennemsnitsfart de første 2 timer på mellem 30 og 40 km/h, men efterhånden var vi kommet tættere på Porto, og vejene blev bedre. 🚗 Det sidste stykke frem til holdepladsen kørte vi på motorvej, og heldigvis ledte GPS'en os godt gennem den tætte trafik. Da vi kørte fra motorvejen og ned mod havnen, kørte vi ned ad en

På vej mod Porto

Dagens indkøb bæres hjem

stejl smal vej, 10 % 🚧. På et smalt stykke mellem høje mure mødte vi en lille lastbil, som kørte helt ind til siden. Vi måtte begge slå spejlene ind, og vi kringledede os stille forbi, så han kunne køre væk, og vi igen kunne dreje ud på vejen 😊. Vi kom godt ned, og kørte ind langs Douro floden, til vi kom til et areal, hvor en nedrevet fabrik havde efterladt et areal, som besøgende Camperer har taget til sig som [Camperplads](#). Her fandt vi, 2 pladser oppe bag ved på det gamle betongulv, som vel var eneste vandrette plads på den store fabriksgrund. Det var godt nok et sted uden nogen form for faciliteter 😊.

Bare et grusareal, men skidt, taget afstanden til Portos gamle bydel, og prisen i betragtning, så går det nok. (Det koster Gratis 🆓). Efter vi havde parkeret, gik Franco og jeg en tur for at finde et sted, hvor vi kunne købe lidt brød. Vi gik ud langs floden mod munden og kom efter ca. 1.000 m til en fantastisk lille fiskerby "[Sao Pedro da Afurada](#)" 🐟. Vi blev noget benovede over stedets originalitet, men fandt dog et sted at købe brød og en lille købmand.

Vel tilbage ved Camperne grillede Franco noget Entrecote som vi spiste til frokost. Lisbeth og Franco har stadig problemer med at deres køleskab i Camperen gør, som det vil. Forhåbentligt tager forhandleren det seriøst, når de kommer hjem. Det bliver dog en "lang tur", hvis ikke de får det i gang- Der er 4 uger til de er hjemme igen. Forhåbentligt er "PB Camper" seriøs og får det klaret! Efter dejlig mad fik vi cyklerne taget frem og cyklede langs floden mod Porto.

Vi kom frem til et dejligt ny renoveret område med masser af gamle Portvinshuse. Vi gik en tur frem til Eifelbroen, hvor biler og fodgængere kan krydse i nederste "level", og sporvogne og fodgængere krydser på øverste etage. Spændende bygningsværk, hvor man har tilføjet et moderne element, nemlig en svævebane fra kajen og op til øverste niveau. Efter vi havde set langs broen over til [Porto](#), gik vi tilbage langs floden og fandt et sted med Portvin smagning. For 5 € hver kunne vi smage 5 forskellige portvin, så vi satte os og nød den gode portvin 😊.

Portvins smagning i Porto

Efter nydningen kunne vi dog sætte os på vore cykler og trille tilbage mod Camperne, men vi blev enige om, at køre ud til den lille fiskerby, hvor Franco og jeg havde handlet. Vi ville gerne vise pigerne byen med de fantastiske små huse, om er belagt med kakler, og den stemning med fred og ro, som byen udstråler. Vi fik nydt atmosfæren og handlet lidt, inden vi kørte tilbage til Camperne, hvor vi slappede af, indtil det blev sengetid.

Indtryk fra turen mod Porto langs Douro

Etape 10: Peso da Regua til Porto (P)

Ankomst: 13.856 km - Dagens etape: 131 km. Turen indtil nu: 3.003 km.

Tirsdag, den 22. maj 2018:

Efter en god nats søvn stod vi op kl. 06.55. Solen var endnu ikke kommet så langt op, at den nåede ned til os, så temperaturen var 14 °C. Vi havde besluttet, at dagen skulle bruges på at se Porto, så da vi havde fået morgenmad, startede Karin & jeg gåturen ind mod portvinslagrene i Gaia.

Gåtur langs Douro

Lisbeth og Franco tog cyklerne, så vi havde aftalt, at mødes ved svævebanen, der går op til øverste plan på broen. Efter en dejlig gåtur i solskinet mødtes vi som aftalt, og var lige et smut inde i Markedshallen for at kigge og blive lettet, inden den videre tur. Vi gik nu langs Douro, og fremme ved broen gik vi over nederste gade, og kl. 10.45 var vi ovre i Porto by. Vi fortsatte langs floden og nød både solskinet og de særprægede huse med kakler, høje og med smalle facader 😊.

Vi drejede op ad en af de stejle veje, som gik væk fra floden og kom op til en større plads, hvor vi var et smut inde for at se på muligheden for, at tage en by rundfart med dobbeltdækkerbus.

Vi kunne ikke få Chico med, uden han var i en taske, så vi besluttede at vi, parvis, tog rundt i byen på egen hånd, og så mødtes efter vi var tilbage ved Camperne. Vi vinkede farvel til hinanden. Karin og jeg fortsatte op ad de stejle bakker, for at se på byens flotte / specielle huse ud til de smalle gader, der var vandrette i en retning og meget stejle i tværetningen. Vi havde sat os for, at vi ville finde en af de små sporvogne, som både kørte langs Douro ud mod flodens munding, og dels gik op ad stejle veje til bycentrum. Vi gik faktisk efter at komme ned til floden, ude på det stykke hvor vi, fra Stellpladsen, kunne se sporvognene køre, men vi kunne ikke komme der ned, da det sted vi ville gå igennem var spærret på grund af arbejde. Så vendte vi om og gik op mod den højeste del af byen, hvor vi gik forbi Justitspalæet, og pludselig kom vi til nogle skinner som kom ud af parken. Det var relativt brede spor, og der var en pullert midt mellem dem. Nå det var nok et spor, som ikke blev brugt mere, så vi valgte at gå mellem sporene, ned ad den stejle vej.

Broen Ponte Dom Luis I

Sporvognen på vej ned ad

Da vi var blevet sultne, købte vi et par stykker Pizza, som vi spiste, mens vi nød solen og den spændende by. Da vi skulle til at gå igen, kørte sporvognen forbi os, ned ad den stejle bakke og videre op ad den næste bakke. Overrasket! Vi fortsatte, til vi var nede, hvor sporvognen igen kørte op ad bakken. Her drejede vi til højre ud mod broen [Ponte Dom Luis I](#), da vi ville prøve at gå på øverste plan. Det gik let op ad mod Munkeklostret, og vi gik forbi flere nedgange til Portos Metro, som kørte under os. Vi fortsatte hen over den lille bakke, og da vi nåede toppen, kunne vi se ud over broen, nogle meter under os. Metroen kørte ud ad en tunnel og videre over broen. Vi satte os ved en bar for at få

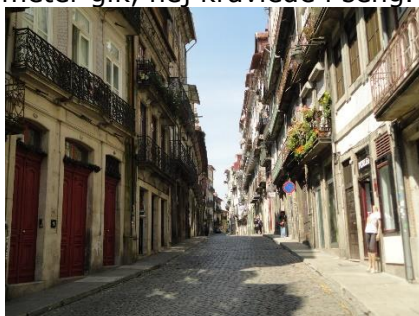
en forfriskning. Vi sad i udkanten, lige ud for en lille forretning/udskænkning på vel 10 m² 😊.

Indehaveren kom ud, og vi bestilte et glas hvidvin til Karin og en White Port til mig. Vi fik skænket dejligt 10 °C kølig vin op. Karin endda af en helt ny flaske. Der blev ikke sparet, da der blev hældt op, skal lige siges, og det betalte vi 4 € for. Det var billigt, og så klart den bedste portvin, jeg har smagt 🍷. Det endte med, at vi købte 2 flasker rigtig god Portvin til at tage med hjem. Nå, vi sad i solen og nød vores dejlige vin, mens vi så på de mange mennesker, som gik over broen på øverste plan, og Metroen som kørte over broen til det flotte nybyggeri, vi kunne se ud i baggrunden på Gaia-siden. Efter vi havde sagt farvel til indehaveren af den lille butik, gik vi over broen, hvor vi nød udsigten ned over Porto, Gaia og Dourofloden.

Den lille Portvins forretning

Da vi var kommet over broen, tog vi svævebanen (Teleferico) ned til kajen foran de mange portvinshuse. Efter at have set lidt på området fortsatte vi ad promenaden tilbage til Camperen, hvor vi nød solen og udsigten ud mod Douro. Senere kom Lisbeth og Franco hjem på deres cykler. Efter de også havde slappet lidt af, gik vi ud langs Douro til "Sao Pedro da Afurada", hvor vi besøgte en fiskerestaurant, hvor vi spiste grillspyd med blæksprutte og store rejer 😊. Efter dejlig mad gik vi tilbage til Camperne, hvor vi slappede af, indtil vi trætte af dagens 18.936 skridt og 149 højdemeter gik, nej kravlede i seng.

Onsdag, den 23. maj 2018:

Vi havde sovet godt efter en fantastisk dejlig dag i Porto, så vi stod op kl. 07.00, i 17 °C for at få morgenmad, og gøre os klar til turens korteste etape, hvor vi ville følge kysten, så tæt på vi kunne. Først skulle vi lige et smut forbi et supermarked for at få tanket op med forskellige nødvendigheder. Da der lå en Lidl tæt på starten af ruten, så drejede vi der ind. Vi var der kort efter den lukkede op, så det var let at parkere med vore Camper. Vi fik købt det, vi manglede, og Lisbeth og Franco fik købt en elektrisk køletaske, så de har mulighed for at køle deres madvarer ned 🧊.

Storke på skiltebro

Køleskabet i den ca. 1 år gamle Camper er tilsyneladende stået af. Der var også problemer på sidste tur, da vi var i Polen, så nu må PB Camper tage sig sammen 😞 og få det skiftet. Det er dårlig reklame synes jeg 😞. Efter indkøb fortsatte vi mod syd på ad vejen tættest ved kysten, og fik nogle flotte kig til kysten, hvor bølgerne rullede ind mod stranden. Vi kørte ud på en landtange og ned mod en bro, som førte os over til fastlandet. Området indenfor tangen, var meget præget af lavt vand, og det har nok givet mulighed for, at storkene trives i området. Da vi skulle krydse motorvejen, kunne vi se, at skiltebroerne og lysmaster var fyldt med storkereder, med både voksne storke og flere unger. Det ene sted var der 4 fyldte storkereder i en skiltebro hen over den tosporede vej. Uanset hvor vi så hen, sad der storke i master og skorstene 🐦.

Et sted kørte vi igennem et stykke skov af Eukalyptustræer, som gav en herlig duft, gennem de åbne vinduer. Efterhånden nærmede vi os turistbyen "Praia da Barra", hvor GPS'en ledte os frem til Campingpladsen "[Parque Campismo Praia da Barra](#)", hvor vi meldte os i receptionen. Imens de lavede vores reservation klar, kunne vi bare tage en af camper pladserne, så kom de med papirerne, når de var klar. Karin og jeg trængte til at slappe af, så vi satte os og nød det foran camperen.

Lisbeth og Franco fandt cyklerne frem og kørte ud for at botanisere og se lidt på by og strand. Senere fik vi lidt at spise, og slappede af indtil vi gik til køjs for at være klar til at tage til Lissabon i morgen tidlig.

Atlantehavet

Etape 11: Porto til Praia da Barra (P)

Ankomst: 13.947 km - Dagens etape: 91 km. Turen indtil nu: 3.094 km.

Torsdag, den 24. maj 2018:

Vi stod op kl. 06.45. Temperaturen var 14 °C, og overskyet. Vejrudsigten havde lovet regn både her og i Lissabon, men som det så ud lige nu, ville det blive perfekt vejr til at køre de ca. 270 km

Farvel til Praia da Barra

til Lissabon, hvor vi indkvarterer os på campingpladsen. Efter turen på "potten" og en gang morgenmad, fik vi gjort klar til afgang, og kl. 08.40 kunne vi i 17 °C begive os gennem Barra ad ensrettede gader. Vi fik set Barra, inden vi kom hen på vejen som førte ud ad byen. Som de andre gange vi kører i Portugal, har vi valgt, at holde os fra betalingsvejene. Vi kørte derfor ad en rute IC, som går næsten parallel med motorvejen mod Lissabon. Kl. 10.00 fik vi det første regnvejr, en ordentlig skylle, men vi sad jo godt og tørt, og trafikken gled pænt. Vi mødte mange vandrere som gik langs vejen. Pænt klædt på med gule veste, og med en paraply for en sikkerheds skyld, når regnbygerne kom. Vi krydsede flere gange betalingsmotorvejen og kunne se, at den var tyndt besat med biler. Til gengæld var der god trafik på "vores vej". Undervejs kom vi forbi et rigtig flot kloster i Batalha, som lå helt ud til vejen, så vi kunne nyde arkitekturen, mens vi kørte forbi. Efterhånden som vi nærmede os Lissabon, blev både trafik og småbyerne tættere. Og de sidste 50 km, var byerne næste vokset sammen. Da vi kom til udkanten af Lissabon, blev vi ledt ind på motorvejen lige efter betalingsanlægget og kunne følge de forskellige motorveje frem til udkørsel, hvor vi kun havde 1 km til [campingpladsen i Lissabon](#), hvor vi tjekkede ind kl. 13.30. Vi fik tildelt camper pladserne J11 og J12, hvor hver plads er med betonholdeplads, med eget vand, afløb, el og skraldespand. Da vi havde parkeret, nød vi en af Francos øl (Sem Alcohol) som rejsegilde øl. 🍺

Udsmykning i en rundkørsel

Ganske udmærket. Senere snakkede vi om at tage bussen et smut ind til Lissabon for at snuse lidt, men det begyndte at regne kraftigt, så vi udsatte [Lissabon](#) til i morgen. Efter en times tid var det igen opholdsvej, og Franco kom forbi, for at spørge om vi ikke skulle tage ind i byen. Vi fik hurtigt gjort klar og gik ud for at finde busstoppestedet, og efter 5 minutter kom bussen. Vi kørte med bussen igennem byen og stod af ved endestationen, [Praca da Figueira](#). Vi gik ad gågaderne ned mod floden Tejo, som vi fulgte et stykke ud mod Santos, hvor vi drejede væk fra floden for at finde en bus hjem til campingpladsen. Vi var heldige for vi mødte en bus, som lige var kørt ud fra stoppestedet, så der gik vi hen. Efter små 10 min kom bussen, som vi kørte tilbage til campingpladsen med. Selv om vi kun skulle snuse lidt til byen, blev det alligevel til en tur på 3½ time, og 30 km gående eller i bus (mest bus). Vel tilbage ved Camperne fik vi lidt sen aftensmad, og hyggede os indtil det blev sengetid.

Sporvogn i Lissabon

Etape 12: Praia da Barra til Lisboa (P)

Ankomst: 14.224 km - Dagens etape: 277 km. Turen indtil nu: 3.371 km.

Fredag, den 25. maj 2018:

Moisteiro dos Jeronimos

Vi stod op kl. 07.15 og nød morgenmaden, mens solen begyndte at sende sine stråler ned til os gennem træerne på campingpladsen. Ved 10-tiden var vi klar til at gå ud til busstoppestedet, og tage bus 714 ind til Lissabon centrum. Vi stod af i Belem lige overfor "[Antiga Corifeitaria de Belem](#)", som skulle være det sted, hvor man kan købe de originale "[Pasteis de Belem](#)". Karin var inde for at købe 6 af dem, hvoraf vi nød hver en udenfor butikken. Varm, blød med creme og lækker! Vi gik nu over til klosteret "[Moisteiro dos Jeronimos](#)", som er et imponerende bygningsværk. For at ære munkene, spiste vi endnu to af vore "Pasteis".

Efter vi havde beundret bygningsværket, gik vi gennem parken ned mod floden [Tejo](#), hvor vi blev nostalgiske over den Portugisiske søfart, mens vi betragtede det imponerende "[Opdagelsernes Monument](#)" og verdenskortet i fliserne foran. Vi kom rigtig i stemning, da der var nogle, som spil-

Antiga Corifeitaria de Belem

Opdagelsernes Monument

Vi nyder en forfriskning i Belem

lede musik med guitar og sang virkelig flot. Efter at have gået lidt rundt ved tårnet, begav vi os langs vandet ind mod bydelscentret for Belem. Her fandt vi et Pastelaria, hvor vi bestilte lidt til ganen 😊. Efter vi havde sluppet lidt af og nydt vores velfortjente væskeindtag, tog vi bussen ind til Lissabon centrum, "Praca da Figueira". På pladsen var der boder, og vi fandt lidt let at spise, inden vi ville finde [Tram 28E](#), som skulle køre rundt i de smalle gader som om det var en rut-sjebane. Det var slet ikke nogen let sag. Vi så Tram 28E komme kørende, men kunne ikke finde ud af hvor vi kunne stå på, så Franco spurgte en vognfører, da han kørte forbi. Svaret var anden plads, og så pegede vognføreren fremad. Vi fulgte efter

Lisbeth & Franco køber Pasteis

sporvognen et par hundrede meter, og kunne se en gevaldig lang kø af mennesker, som ville med Tram 28E. Vi havde købt billetter til offentlig transport, så vi stillede os i den lange kø for at vente. Efter en lille halv times tid, var Karin & jeg blevet trætte af at vente, så vi aftalte med Lisbeth & Franco, at vi gik ud for at se på byen 😊. De ville dog vente i køen på, at de kunne komme med Tram 28E. Det er vi spændt på at høre om, når vi ser dem hjemme på campingpladsen. (Vi har lige talt med Franco, og de havde en rigtig dejlig tur) Karin & jeg osede rundt i byen, og som vi plejer, kom vi de "mærkeligste steder". Vi kom også forbi "[Santa Justa elevatoren](#)" hvor der var en halv times kø for at komme de 45 m op til planet, hvor en bro fører ind til den højere beliggende bydel. Vi fik fotograferet den og gik forbi op på den højere beliggende gade. Vi fortsatte nu gennem smalle og stejle gader, hvor vi ikke så andre turister end os. Ofte kommer Karin & jeg ud i sådanne områder, idet vi ofte vælger at dreje ned ad veje, hvor der er færrest turister. Det giver

Pas på "søsyge"

ofte særprægede oplevelser 😊. Det gik op og ned. Vi gik på veje, hvor en anden vej krydsede tværs under vores vej. Vi så mange fine små spisesteder, som lå ved siden af trapperne mellem de forskellige niveauer af gader. Imens vi gik talte vi om en udsendelse, vi havde set på DR med Rieck Stein, hvor han var i Lissabon 😊, og havde besøgt en nedlagt markedshal, hvor der var etableret "Street food", og lige da vi sagde, at det fandt vi nok ikke, stod vi udenfor en stor kedelig bygning, som jeg lige ville kigge ind i. Jeg fik mig noget af en overraskelse, for jeg stod midt i et virvar af mennesker, som sad og spiste. Det var jo lige her Rieck Stein havde været 🍷 🍷 🍷.

Hurtigt udenfor for at hente Karin, og med Chico i sin "taske", gik vi indenfor. Karin spottede hurtigt et sted, hvor de bl.a. serverede Entrecote, så det havde hun lige lyst til. Vi fandt et par pladser ved de lange borde i hallen, og Karin gik hen for at bestille maden. Hun fik en elektronisk "dime" med tilbage, som ville lyse, når maden var klar. Lige over for os, var en Øl-bar, og vi så nogen som fik en mørk 1927-øl, og sådan en måtte vi også have til deling, inden maden, med øl var klar. Vi nåede kun lige at smage på øllen, inden maden kunne hentes. Maden var over al forventning, og vi nød både den og stedets atmosfære 😊.

"TimeOut Market"

Vi sluttede en fantastisk oplevelse af med at gå hallen rundt og så på hvilke spisesteder osv. der var. Da vi kom udenfor, sagde vi til hinanden, at her må vi have Lisbeth & Franco med hen i morgen, så kan vi hver især bestille hvor og hvad, vi har lyst til at spise og drikke. Nu var vores ben ved at være trætte, så vi gik lidt for at se, om vi kunne finde et stoppested for bus 714, og her var vi også heldig, for vi kom hurtigt til et stoppested, hvor der stod 714. Da bussen kom, vinkede han os lidt videre, idet han først holdt 50 m længere fremme. Faktisk ved det samme busstop, hvor vi stod på i går, da vi kørte hjem fra byen. Tilbage ved Camperen fik vi lidt at drikke, mens vi læste lidt. Senere hyggede vi os til vi var trætte og gik i seng for at være friske til i morgen, som er den sidste dag i Lissabon.

Lørdag, den 26. maj 2018:

Vi sov lidt længere i dag, og stod først op kl. 07.45 og hyggede os med morgenmaden. Vi havde besluttet os for, at vi ville gå rundt i de stejle smalle gader for også at få oplevelsen af det gamle arbejderkvarter i Lissabon. Efter morgenmaden tog vi kl. 10.30 bussen ind til "Praca da Figueira", og begav os ad de smalle, stejle gader op mod borgen "[Castelo Sao Jorge](#)". De stejle gader var belagt med brosten og med enkeltspor til de små sporvogne som kørte rundt i området 😊. Oppe ved Largo Rodrigues Freitas nød vi udsigten, højt oppe fra, ud over hustagene mod floden Tejo, hvor et stort krydstogt skib var lagt til kaj. Vi gik lige det sidste stejle stykke op til Kastellet, men vi "gad ikke" stå i en lang kø, for at komme ind, så

Op ad de stejle gader

vi fortsatte turen ned mod floden, indtil vi fandt et lille sted, hvor vi kunne få en forfriskning. Efter vi havde nydt den kølige drik, fortsatte vi ned mod centrum, hvor vi gik forbi "Santa Justa elevatoren", og gennem de smalle, stejle gader på den side af centrum. Vi havde sat os for, at vi ville spise sen frokost i markedshallen "[Time out Marked](#)", men da vi kom der ind, var det næsten som "sild i en tønde" 😞. Vi prøvede, om vi ikke kunne være heldige med at finde en plads til os fire, men efter en halv times tid opgav vi, og fortsatte ud på gaden, hvor vi nogle hundrede meter fra markedshallen, fandt en lille restaurant, hvor der kun var lokale inde at spise. Vi fik noget rigtig lækker mad, og til under den halve pris af, hvad vi skulle have givet i markedshallen 😊.

Efter vi havde spist, gik vi et kort stykke og kom til busstoppet for rute 714, som vi tog tilbage til campingpladsen. Vel tilbage på campingpladsen slappede vi af resten af dagen.

Maven ind, giv plads til sporgvognen

Ved Castelo Sao Jorge

Santa Justa elevatoren

Efter god aftensmad

Søndag, den 27. maj 2018:

Vi stod op kl. 06.55, og fik et dejligt bad, inden vi spiste morgenmad. Kl. 09.00 kunne vi i 17 °C køre ud fra campingpladsen, og gennem et par rundkørsler, inden vi var ude på motorvejen, med kurs mod Benfica. Vi havde besluttet os for, at dagens etape skulle være ad betalingsfrie veje, og

Lissabon set fra Ponte Vasco da Gama

at vi ville køre ned til [Algarve](#) kysten, nærmere betegnet sætte kurs mod en "Stellpladsen" ved byen Alvor. Efter vi havde kørt 15 km, drejede vi mod syd, for at køre over den lange bro "[Ponte Vasco da Gama](#)". Der var store lavvandede arealer ved siden af broen, og her gik de i vand til bæltstedet, og stangede i bunden. Hvad de prøvede at fange, ved vi ikke, men der var mindst hundrede mennesker som gik der. Da vi var kommet over broen og drejede fra ad rute IC1, så vi Flamingoer, som gik og hyggede sig i det lavvandede vand. Efter et stykke tid kørte vi igennem et større fladt område, hvor storkene gik for at finde noget

at spise, eller sad på de mange reder, i højspændingsmaster, lygtepæle, eller hvor de kunne komme til det. Senere kørte vi gennem et stort område med træer, som var plantet i fine lige rækker, og først efter lidt tid gik det op for os, at det var kork de skar af træerne 😊.

De var alle sorte op i 2 meters højde. Efter kork-plantagerne kom vi igen frem til et større område, hvor storkene gik sammen med kørerne på markerne, og der var mange storkereder. Da vi kørte ind i bjergene, kl. 11.50, kom vi forbi et skilt, der viste, at vi var kommet til Algarve. Temperaturen var kun 15 °C, men efterhånden som vi kom længere ned mod lavlandet, steg temperaturen og kl. 12.20 nået det op på 22 °C. Da vi drejede fra IC1 og mod vest, kørte vi igennem et område med mange plantager med citrontræer og appelsintræer. Snart nåede vi den større by,

Kork plantage

Storkereder i højspændingsmast

Portimao, hvor vi kørte over en bro, og drejede fra mod strandene ved Alvor. Kl. 12.55 kunne vi i 24 °C, køre ind på et stort grusareal, hvor der er [Stellplads for Autocampere](#). Vi fandt et par udmærkede pladser, hvor vi parkerede, og måtte vente på "pladsmanden" for at få strøm på vognen. Tiden brugte vi på at nyde den obligatoriske rejsegilde øl. Da vi havde betalt 7 € og fået strøm på Camperen, gik vi en tur ned til stranden, hvor vi nød det dejlige vejr. Tilbage ved Camperne slappede vi lidt af, indtil vi gik en tur ind til et supermarked, hvor vi fik købt lidt ind.

Tilbage ved Camperne nød vi et lille glas portvin, inden vi gik ud for at finde et sted at spise aftensmad. Senere fortsatte vi "nydningen" i Camperen til vi gik til køjs.

Etape 13: Lisboa til Alvor (P)

Ankomst: 14.518 km - Dagens etape: 294 km. Turen indtil nu: 3.665 km.

Mandag, den 28. maj 2018:

Vi sov længere end vi plejer, så vi stod først op kl. 07.30. Dagen skulle være en afslapningsdag, hvor vi ville nyde det ☺. Vi var så heldige, at det blev en rigtig fin dag med masser af solskin, så det viste sig at være et rigtig godt valg. Det betød vi slappede af ved camperen til hen ad formiddagen, hvor vi gik ind til Supermarkedet "InterMarche" for at handle lidt fornødenheder ind. Efter vi var kommet tilbage, kom Franco over for at invitere os til at smage på deres nyindkøbte "[Matheus Rose, Sparkling](#)". En rigtig dejlig vin som vi nød. Tilbage ved vores Camper fik vi lidt frokost med en "SuperBock Stout". En dejlig mørk Portugisisk øl. Efter frokost nød vi det udenfor i det dejlige solskin. Senere inviterede vi Lisbeth & Fran-

Min blomst ved en blomst ☺

co på et glas lokal hvidvin på den lille restaurant ved stranden. Da vi havde nydt vinen, gik vi tilbage til Camperne. Senere blev Karin og jeg enige om, at det kunne være sjovt, hvis vi kunne finde den lokale vin i supermarkedet, så vi gik igen til InterMarche, og her var vi så heldige at finde nøjagtig den hvidvin, som vi havde nydt på "restauranten ved toilettet" Vi fik købt et par stykker (Alandra - lokal vin fra Alvor), og en rødvin af samme mærke ☺.

Tilbage ved Camperne slappede vi af resten af dagen.

Estrelitzia

Tirsdag, den 29. maj 2018:

Jeg stod op kl. 06.00, da jeg havde set på det ur, der viste dansk tid. Karin sagde, at det var for tidligt, så jeg lagde mig igen og ventede på, at jeg kunne stå op kl. 07.00, sammen med Karin.

Stork med unger i en Palme

Da vi sad ved morgenkaffen, kom Franco forbi og spurgte kl. 07.45, om vi var klar. Vi fik et helt chok for Franco plejer først at komme over meget senere. Vi var selvfølgelig ikke klar, men skulle først have spist lidt morgenmad. Kl. 08.10 var vi klar til at køre ud fra pladsen. Franco havde sagt de var klar, og da vi så bagenden af en camper køre ud, og Francos bil ikke holdt på pladsen, så fik vi travlt med at komme bagefter dem. Det viste sig, at det ikke var dem. Vi havde ikke set, at de holdt for at lukke "gravånd ud" ☹. Fremme ved Aeroporto holdt vi ind på en

parkeringsplads og Karin ringede til Lisbeth. Efter kort tid kom de, og vi kunne kl. 08.25 køre videre i samlet flok, med kurs mod den Spanske grænse. I byen Silves så vi storkene havde bygget rede i midten af palmerne i byens gader. Længere fremme blev vi opholdt af flere hold Romaer, som kørte med hestevogn og 3 - 4 heste bagefter. Det tog

noget tid at komme forbi, da det gav lang kø af biler på de smalle veje. Undervejs så vi bl.a. fodboldstadion i Faro, som var med et specielt tag over, som en presenning der var lagt op over og med hul under fra begge ender. I Quelfes så vi også en del huse som var malet med billeder og ansigter. Efterhånden nåede vi frem til den Spanske grænse, og pludselig gik tiden meget hurtigt ☺. Inden vi kørte over grænsen var klokken 11.00 og 2 meter længere fremme var klokken 12.00, tja pludselig var vores dag blevet 1 time kortere, men heldigvis havde vi jo haft en time til låns, siden vi kørte ind i Portugal. ☺

Væg Grafitti

Indkørsel til gade kvarter i Sevilla

Lige efter grænsen kørte vi af for at tanke diesel, som var ca. 0,20 € billigere end i Portugal, så vi nød det, vi havde sparet og temperaturen som var listet op på 19 °C. I Spanien kørte vi på betalingsfri motorvej, og nød de flotte Nerier som stod og blomstrede i midtterrabbatten. Vi så også mange storkereeder langs motorvejen. På alle højspændingsmasterne var der lavet storkereeder på toppen, og de var alle beboet. Et fantastisk flot syn ☺.

Snart var vi fremme ved Sevilla, hvor vi i 21 °C drejede ind mod midtbyen for at finde

Autocamperpladsen "[Autocaravanas](#)". Opgaven var ikke let, for både vores og Lisbeths GPS spillede os et pus, så vi kørte over broen mod [Sevilla](#) midtby et par gange, men til sidst fandt vi dog den lille undseelige vej ved en kæmpe rundkørsel, og frem til porten til et stort areal med nyere parkerede biler. Her fandt vi efter lidt hjælp et par pladser, hvor vi kunne på strøm på. Efter at have nydt en af Francos øl (Sem Alcohol) i 21 °C, gik vi en tur ind Sevilla gamle by. Vi gik over broen og gennem byparken og kom frem til bycentrum, hvor vi bl.a. så den store specielle Katedral. Efter det storslåede syn gav Franco et glas hvidvin med lidt specialiteter til at nyde til, inden vi gik til [Plaza del Toro](#), Tyrefægterarenaen ☺.

Vi nød solskinnet, og de 24 °C, mens vi gik tilbage til Camperne ad den vestlige side af floden, og igennem en spændende bydel med flot gågade og mange mindre butikker. Da vi kom tilbage til Camperne var det tid til aftensmad og hygge, indtil vi gik i seng for at være klar til morgendagens etape til Cadiz.

Plaza del Toro,

Etape 14: Alvor til Sevilla (E)

Ankomst: 14.817 km - Dagens etape: 299 km. Turen indtil nu: 3.964 km.

Onsdag, den 30. maj 2018 (Lisbeth & Francos bryllupsdag):

Vi vågnede ved, at en lastbil blev startet, kl. 06.55, for der var jo arbejdsdag for dem, der skulle køre nye biler ud til forhandlerne. Vi gassede os lige 10 minutter, inden vi stod op. Efter morgenmaden var vi klar til at køre videre, så vi kørte op til udgangen og fik betalt 12 € for overnatningen og 3 € for strøm. Så lukkede de lågen op, og vi kunne køre gennem den tætte trafik, over på den anden side af floden og ud af Sevilla. Efter vi kom ud af Sevilla, kørte vi gennem et meget fladt område. Senere blev det mere bakket og med masser af Solsikkeblomster på markerne.

Her opdrættes Tyre til tyrefægning

Himlen var meget mørk, når vi så mod nordvest, men heldigvis skulle vi videre mod syd og den pæne blå himmel. Vi kørte mod Jeres de la Fronterra, som er kendt som Sherry distriktet i Spanien, men det var en skuffelse at komme frem til byen ☹. Vi så kun enkelte vinmarker på de lyse bakker, der ellers var domineret af solsikker. Temperaturen kunne vi ikke klage over, for den var 20 °C og stigende. Terrænet blev efterhånden mere spændende, idet vi kunne se lavvandede områder, og senere kunne se broerne for at komme ind til [Cadiz](#). Jeg ved ikke om GPS'en

kuppede os lidt, for på et tidspunkt havde vi valget om at holde til højre eller venstre – GPS'en sagde, vi skulle følge vejen, men hvilken. Vi valgte den venstre som gik op over den store høje skråstagsbro. En flot oplevelse, og samtidig viste det sig, at vi havde tilkørslen til parkeringspladsen på højre side. (Vi slap for at køre forbi og vende). Vi ankom til parkeringspladsen ved [Playa Cortadura](#) kl. 11.15, og fik os efter et par forsøg parkeret med bagenden ind over det brede gangareal, så vi kunne holde bilens snude indenfor parkeringspladsen. Vi holdt helt op ad muren og trappen ned til stranden og havde en fantastisk udsigt ud over havet. Vi havde set, der skulle være adgang til toiletet, men åbenbart lukkes det først op medio juni måned. Efter vi var "etableret", fik vi cyklerne fundet frem og kørte de 6 km langs stranden ind til Cadiz gamle by, hvor så på faciliteterne, og fandt frem til markedshallen, hvor vi købte lidt ind. Vi fandt også et sted, hvor vi fik friturestegte fiske-specialiteter til frokost ☺. Efter vi havde spist, skulle Lisbeth & Franco købe ind, så Karin, Chico og jeg kørte tilbage langs strandpromenaden med kursen ud mod Camperne. Undervejs blev vi "trængende", så vi satte os ind på "El Delfin Azul" for at få et glas vin, for så kunne vi jo "frekven-

Playa Cortadura

tere toilettet" og blive lettet, inden vi kørte det sidste stykke til Camperen ☺. Senere fik vi "indviet vores grill" med "Ringriderpølser" på Sønderjysk maner, og vi fandt ud af, at det så var Lisbeth og Franco's bryllupsdags middag – 38 år – Stort tillykke! 🎉

I Cadiz gader

Markedet i Cadiz

Karin nyder stranden ved Cadiz

Solen skinnede fra en skyfri himmel, men vinden var dog kold, så vi trak indenfor i Camperne, hvor vi hyggede os til det blev sengetid.

Etape 15: Sevilla til Cadiz (E)

Ankomst: 14.952 km - Dagens etape: 135 km. Turen indtil nu: 4.099 km.

Torsdag, den 31. maj 2018:

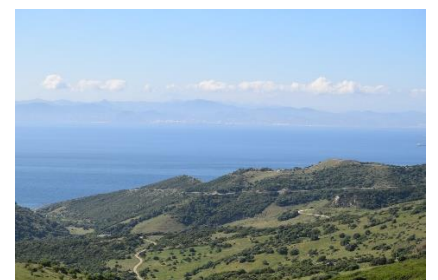
Vi stod op kl. 07.05 og nød solen stod op over tagene mod øst. En rigtig flot himmel, som kun var nogle få minutter indtil solen stod klart på himlen. Kl. 08.45 var vi klar til at køre fra pladsen ved stranden i 19 °C og flot solskin. På vej væk fra Cadiz, kørte vi på en landtunge og senere langs kysten videre mod nye mål. Kl. 09.55 holdt vi pause, hvor vi tankede diesel, men det primære mål var faktisk at finde et toilet, da vi ikke havde haft et, hvor vi overnattede. Vejret var så flot, med høj solskin, at vi lagde lidt mere pause ind så Franco og Lisbeth kunne få en kop af deres livs eliksir, nemlig kaffe ☺. Karin, Chico og jeg nød en anden form for livs eliksir, nemlig det dejlige solskin. Efter pausen fortsatte vi mod syd, ad (ikke betalings) veje mod øst, som på det sydligste sted i Spanien var helt nede at følge kysten, men først kom vi gennem et terræn, hvor der var hundredvis af vindmøller. Jeg har ikke set flere samlet på et sted. Vi kom ned til det [sydligste punkt i Spanien](#) (ja i Europa), kl. 10.45 og havde udsigt til et af Afrikas forbjerge. Vi nød udsigten i 20 °C og høj sol fra en skyfri himmel, mens vi snoede os op gennem det Spaniens sydlige forbjerg (340 m.o.h). Her oppe fra snoede vi os ned mod Algeciras, som lå længere nord på. Vi skulle nord om bugten, inden vi kunne dreje ind mod Gibraltar, og havnen i Linea de la Concepcion, som ligger lige nord for Gibraltar. ☺ ☺
(Til den der tror [Gibraltar](#) er det sydligste punkt på den Iberiske ø, må jeg sige, at det er ikke rigtigt. Det sydligste punkt ligger i Spanien ved byen Tarifa).

Chico & Karin nyder solen

Afrikas bjerge anes i baggrunden

Lige inden vi kom til grænsen til Gibraltar, skulle vi dreje fra mod havnen i [Linea de la Concepcion](#). Vores GPS sagde i rundkørsel nr. 2. De må have lavet vejen om til havnen, for der var lavet et spor noget før rundkørslerne. Det kendte vores GPS desværre ikke. Så vi kom til at holde i kø ½ time bag bilerne der skulle til Gibraltar, inden vi kunne køre ud af rundkørslen. (Vi håber, andre er klar over det, eller må I jo læse det her). Efter vi havde trukket en billet, fandt vi plads med udsigt ud over lystbådehavnen, og den modsatte vej til Giblartarklippen. Klokken 11.20 kunne vi i

La Linea de la Concepcion og Giblartarklippen

24 °C, nyde begge fantastiske flotte udsigter ☺. Efter at have fået en rejsegilde øl og lidt frokost, ville vi se lidt på Gibraltar. Lisbeth & Franco tog cyklerne, mens Chico, Karin og jeg gik på gå-ben. Det var en sjov oplevelse, at kommer frem til grænsen mellem Spanien og Gibraltar, hvor vi skulle igennem paskontrol-len 🛂, og derefter gå tværs over startbanen til Giblartars internationale lufthavn. ☺

Grænsen til Gibraltar

Vi havde sat os for, at vi ville gå så langt ind i Gibraltar, at vi kunne fotografere klipperne på Afrikas kyst. (Selv om de var længere væk, end da vi kørte i Sydspanien i formiddags). Vi fik fotograferet Afrikas kyst fra et sted som hedder Rosia Bay. Vi var gået ad gågaden og ad større veje frem til Rosia Bay, så vi valgte at gå gennem de små smalle, og nogen steder stejle gader tilbage. Vi kom

I Gibraltar's gader

forbi bl.a. forbi liftstationen, hvor man kan tage en gondol op til Aberne på bjerget. Vi var ikke oppe på bjerget, da vi havde Chico med os. Aberne og ham var en dårlig cocktail, og jeg tror også Chico synes, han har aber nok i os andre, der er med på denne tur. Snart var vi tilbage ved [lufthavnen](#), hvor vi måtte vente bag en bom, da der var et fly som skulle lette. Da de var sikre på at flyet var kommet godt i luften, blev bommen åbnet, så biler, motorcykler, cyklister og gående myldrede tværs over startbanen.

Med Gibraltar i baggrunden

Aberne må ikke fodres

Vi må vente indtil flyet er lettet!

Tilbage ved Camperen snakkede vi med et par englændere, som holdt på pladsen, og som havde sejlet i Danmark og kendte [Dyvig](#). Sjovt! Gåturen varede 3 timer, og vi fik gået 19.000 skridt og 15 etager, så vi fik en velfortjent forfriskning, inden det blev tid til aftensmad og hygge indtil sengetid.

Etape 16: Cadiz til Linea de la Concepcion (E)

Ankomst: 15.095 km - Dagens etape: 143 km. Turen indtil nu: 4.242 km.

Fredag, den 1. juni 2018:

Gibraltar i morgensol

Vi stod op kl. 07.00, og nød det flotte syn ud over lystbådehavnen og mod Gibraltar klippen, mens solen kom op over tagene. Da vi var færdige med morgenmaden og hvad dertil hører kørte vi hen for få vand på. Så var vi klar til at køre op til udgangen, og putte 12 € i automaten, så kortet kunne blive stemplet, så det duede i udgangsbommen. Kl. 09.20 kørte vi gennem La Linea de la Conceptions gader, og da vi kom til en Lidl, drejede vi ind for at handle lidt fornødenheder, så vi kunne klare os weekenden over. Kl. 10.10 var vi færdige med at handle og havde fået tingene stuvet væk, så vi i 22 °C, kunne sætte kursen mod

[Malaga](#). Det gik ad veje tæt på kysten, så vi havde en flot udsigt ud over Middelhavet, og ned over de mange badebyer langs "Costa del Sol", som er det sydligste af Andalusien. Ved [Marbella](#), kørte vi igennem en tunnel, som strakte sig stort set under hele byen. Kort før [Torremolinos](#) blev vi overhalet af de englændere, vi havde talt med i går, og som var på vej til konens søster som boede i Torremolinos. Fremme ved Malaga blev vi ledt nord om byen og ad veje som snoede sig op i højderne, og senere af en mindre vej som førte os ned til havet igen. Her kom vi frem til Stellpladsen, "[Area Malaga Beach](#)", hvor vi blev skrevet ind og fik valget mellem første række mod stranden til 15 € eller anden række til 12 € (alt inkl.). Vi valgte 2 række idet begge biler ikke kunne få plads i første række. Efter vi kl. 12.20, havde parkeret Camperne fik vi en velfortjent rejsegilde øl, og slappede lidt af inden vi tog på ek-

Ved stranden

spedition langs stranden ind mod den lille by "[La Cala del Morel](#)". Efter vi havde travet lidt i byen, gik vi tilbage og nød en forfriskning i skyggen under markisen 😊.

Senere spiste vi aftensmad og hyggede os i det fine vejr, indtil vi måtte bruge natten på at lade op til en ny dag.

Etape 17: Linea de la Concepcion til Malaga (E)

Ankomst: 15.246 km - Dagens etape: 151 km. Turen indtil nu: 4.393 km.

Lørdag, den 2. juni 2018:

"Same procedure as usual". Op kl. 07.00 men i dag var temperaturen 18 °C, selv om det var overskyet. Mens vi spiste morgenmad og gjorde klar til dagens etape, kom der flere huller i skyerne, og da vi kørte fra Camperpladsen var temperaturen oppe på 20 °C, med sol og lette skyer. 😊

På vej mod Sierra Nevada

Vi kørte ned mod Malaga, hvor vi drejede ind i landet og kom forbi en stor dæmning. Her fulgte vi "Rio Guadalmedina" ind i dalen mellem bjergene, og vores mål i Sierra Nevada. På en stor slette kom vi forbi et stort bygningsværk, der lå lidt for sig selv, var hegnet inde og med store master med projektører. Vi blev enige om, at det måtte være et fængsel. Da vi kom tættere på Sierra Nevada, kom vi op i højderne (1.380 m.o.h) og temperaturen faldt til 15 °C, selv om klokken var 11.30. Vi kørte igen-

nem et flot og fascinerende landskab, med røde bjergsider og mange små toppe på bjergsiderne. Det lignede næsten faconen på klitlandskaberne i Danmark, men det var bjergsider. Flot syn.

På vej ned mod [Gaudix](#) kørte vi ad veje som var skåret ned igennem bjergene, med stejle røde klippesider. Fremme ved afkørslen fra Autovia drejede vi ind mod Gaudix, og fandt hurtigt frem til den [kommunale Camperplads](#), som lå i udkanten af en stor Parkeringsplads, hvor der var marked, da vi kom. Der var sat indkørsel forbudt skilt, men da der kom en "Policia", spurgte vi ham, om vi måtte parkere på Camperpladsen. Det måtte vi selvfølgelig gerne, og han vinkede os forbi skiltet og ind til Camperpladsen, som var parkering langs vejen ind til Markedspladsen. Efter vi havde stillet Camperne på plads, så droppede vi traditionen med rejsegilde øl, og gik i stedet ind på markedet.

Kik mod Gaudix

Karin fik købt et par shorts til 5 €, inden vi stillede op ved en stædeholder, som stegte kyllinger, og havde 4 kæmpe store gryder i gang sammenkogte retter. En med hakket svinekød og bønner. En med griseben (stykket mellem skank og knæ). En med snegle i huse (lignede vore have-snegle, og en med stykker af svinekød). Vi valgte den sidste, og nogle stegte kartofler, som vi tog med tilbage i Camperen og nød som middagsmad. Det var en dejlig oplevelse, med det lækre svinekød i en dejlig stærk chili sovs, og med en kølig øl til 🍺 😊.

Imens vi slog mave begyndte det kl. 13.30 at regne, og himlen så noget mørk ud. Heldigvis sad vi tørt og godt i Camperen og nød et glas Portvin. Da det var færdig med regne, gik vi en tur til Katedralen, men da det begyndte at småregne, fandt vi en lille bar, hvor vi fik øl og kaffe under en parasol, så vi sad tørt. Da vi havde betalt og ville gå, begyndte det at styrte ned, så vi måtte gå ind i baren, hvor vi stod som sild i en tønne sammen med de lokale. Vejret blev værre og det begyndte at tordne. Pludselig slog lynet ned, lige ved siden af baren i Katedralens tårn, så strømmen gik. Da vi stod tæt ved en fryser, kunne vi mærke et stød, så vi gav et ordentligt hop 🙌 😊.

De lokale prøvede at snakke med os og en ældre mand uden tænder og fuldskæg trøstede Chico, mens han fortalte os et eller andet på Spansk. Efterhånden tog regnen af, og vi skyndte os tilbage

til Camperne igennem vandet, der strømmede ned ad gaden, som en lille flod. En oplevelse rigere. Senere kom solen frem igen, men vi fortsatte aftenen med at hygge os i Camperne.

Etape 18: Malaga til Gaudix (E)

Ankomst: 15.435 km - Dagens etape: 189 km. Turen indtil nu: 4.582 km.

Søndag, den 3. juni 2018:

Vækning kl. 07.00

Da vi stod op kl. 07.00 var der kun 11,5 °C, så vi nød morgenmaden indenfor med lukket dør (første gang på turen). Solen stod op, mens vi spiste morgenmad og fik os gjort færdige til at tage videre. Kl. 08.40 kørte af sted, og på vej ud af Gaudix, kom vi forbi flere af de huse, der er bygget sammen med en klippehule. Her er kun facaden mod vejen af mursten. Det var sjovt at se, at der var vinduer i klippevæggen 😊. Vi kørte nu igennem et fantastisk landskab, med små runde bjerge, større bjerge og dybe kløfter, mens vi havde et rigtig flot vue ud over højsletten. Flere steder er landskabet blevet nationalpark. Kl. 09.25 kørte

vi igennem et landskab som lignede klitter med "tuer" som beplantning. Det var bare ikke sand, men klippe. Det gik op og ned i terrænet, og på højeste sted var vi oppe i 1.260 m.o.h. Det var et fantastisk syn, med skyerne. De fleste steder var der fine hvide småskyer, og en gang imellem kom vi til et område, hvor bjergene stod med de mørkeste, næste sorte skyer og truede med regn og torden, men vi slap! Efterhånden fladede sletterne ud, og da der manglede ca. 40 km til målet, drejede vi fra Autovia og over på en landevej. Den gik gennem fladt landskab ned mod kysten, men de sidste 10 km skulle vi i gennem kystbjergene, så vi måtte endnu en gang op og ned ad 5 %. Da vi kørte ned fra kystbjergene kunne vi så langt øjet rækkede op langs kysten, se plastikdrivhuse. Vi fortsatte mellem drivhusene og kom frem til vores Stellpladsen, "[Camper Area Anibal](#)" som lå ved en tankstation. Efter vi havde meldt os og betalt 10 €, fik vi nøglebrik og

Hus bygget ind i klippen

På vej mod Aguilas

Stranden ved Aguilas

kunne, kl. 11.30 køre ind på en helt nyindrettet plads, med fine faciliteter, og 300 m til sandstranden. Temperaturen var 23 °C, en fordobling af temperaturen fra i morges. Efter den obligatoriske rejsegilde øl og lidt frokost slappede vi af, indtil vi gik en tur for at se på omgivelserne 😊. Da vi kom tilbage fortsatte vi afslapningen resten af dagen.

Etape 19: Gaudix til Aguilas (E)

Ankomst: 15.628 km - Dagens etape: 193 km. Turen indtil nu: 4.775 km.

Mandag, den 4. juni 2018:

Også i dag stod vi op kl. 07.00, temperaturen var 17 °C og solen var lige stået op på en skyfri himmel. Kl. 09.20 var vi klar til at køre af sted i 23 °C, men Franco syntes lige, at han skulle have et ekstra bad, da han ville fylde vand på tanken i camperen 🚿. Vi kørte ad samme vej, som da vi

Politi kontrol

kørte her ud til kysten. Vi kørte op over de små bjerge og kom frem til Lorca Golf Resort 🏌️, som lå i det kuperede terræn. Da vi nærmede os Lorca, blev alle biler vist ind på en rasteplass af politiet, som lavede kontrol. Vi blev vist forbi køen, hvor de lokale blev kontrolleret, og kunne fortsætte ud mod motorvejen Autovia, som førte os mod nord, gennem et fladt landskab, som var præget af kæmpestore plastik-drivhuse, og plastik-overdækning på markerne. Vi så også flere steder, hvor der var lavet vandopsamlinger i store bassiner, så man havde noget at vande med.

Efter vi drejede fra Autovia og ud mod kysten, fortsatte det samme flade landskab med plastik, så langt øjet rakte. Vi kaldte det "Frukt og grønt plastikland". Der var selvfølgelig også bare marker ind imellem, og her så vi nogle hyrder, som gik med store fåreflokke, med langt over 100 får.

Der var en hyrde til hver flok og en 3 – 4 hyrdehunde. Undervejs kunne vi glæde os over, at temperaturen steg jævnt, og kl. 11.00 var den nået op på 28 °C, og solen stod ned fra en helt skyfri himmel 😊. På et tidspunkt kørte vi på en vej, hvor vandet stod helt op til 20 cm under vejbanen. Det var hovedvejen midt gennem et område, hvor der blev udvundet Middelhavssalt. Det var også et sted, hvor Flamingoerne hyggede sig med at fiske i det lave vand 🐟. Vi kom i god behold gennem saltindvindingen og nærmede os Alicante. For at undgå midtbyen, blev vi ledt ud

Hyrde med sine mange får

Afslapning ved Playa San Juan

på Autovia vest om byen, og ved afkørslen Alicante Nord, kørte vi ind mod [Playa San Juan](#), hvor vi fandt frem til Camperpladsen, som kun lå 500 m fra den fineste sandstrand. Det var selvbetjening, at komme ind på Camperpladsen, men vi fik klaret automaten med Tysk og kunne, kl. 12.50 køre ind på plads 25, hvor vi fik strømmen sluttet til inden, vi kunne nyde rejsegilde øllen i solen. Senere gik vi en tur ned på strandpromenaden langs stranden. Da vi kom tilbage til Camperen, hyggede Karin, Chico og jeg os ved Camperen, mens Lisbeth og Franco gik ned for at bade, og senere ud for at spise.

Etape 20: Aguilas til Alicante (E)

Ankomst: 15.861 km - Dagens etape: 233 km. Turen indtil nu: 5.008 km.

Tirsdag, den 5. juni 2018:

Vi stod op på samme tid, som vi plejer, men kl. 07.00 var temperaturen allerede oppe på 21 °C, selv om der var både sol og skyer 😊. Efter vi havde fået morgenmad, var vi klar til at køre ud fra Camperpladsen kl. 09.10 i 23 °C. Vi kørte frem til bommen, og nummerpladelæseren godkendte, at vi måtte køre ud. Vi havde valgt, at tage ikke betalingsveje, som gik forbi [Benidorm](#), hvor Lisbeth for nogle år siden havde været på solferie. Fremme ved Benidorm, blev vi overraskede over at se så mange enormt høje skyskrabere, og i alle mulige faconer. Vi blev enige om, at de byggede i højden for at spare på det landareal, de ellers ville bruge. Men sikken en trængsel der må være, når alle turisterne er der, og de skal gå i byen, eller ud at spise. Det må være et "gedemarked"! Da vi kom forbi Benidorm, kørte vi langs kysten, og så en stor klippe, der kunne ligne en mindre udgave af Gibraltarklippen. Vi fortsatte nu ind mellem klipperne, og pludselig snoede vi os op i højderne, helt ude ved vandet. Det var næsten ligesom ved Amalfikysten, men kort efter drejede vi igen væk fra kysten og kørte igennem et stort stenbrud, hvor luften var helt tør af stenstøv. Fremme ved næste by var der udstillet masser af figurer til haven og ting i keramik. Det var det samme i de næste småbyer, vi kørte igennem.

Undervejs

Klokken 11.00 kunne vi i 24 °C køre ud af Alicante området og ind i Valencia området. Terrænet blev nu mere fladt, og pludselig så vi en flot pige, der sad på en stol og kiggede på trafikken. Hun skrev ikke nummerplader ned, og jeg tror ikke kun det var solen, hun nød. Hvem hun ventede på, kan vi kun gætte om 😊.

Undervejs

Efterhånden som vi kom nærmere på Valencia, kom der lidt småregn, men det passede jo godt til at vi efterhånden var kommet frem til det område i Spanien, hvor man dyrker mest ris. For nu kørte vi med blank vand på rismarkerne, så langt vi kunne se, på begge sider af vejen. Fremme ved Valencia, blev vi ledt ud på motorvejen, som ikke længere var betalingsmotorvej, og kunne nord for Valencia dreje af mod "[Valencia Camper Park](#)", hvor vi kl. 12.30 kunne melde os i receptionen, og stille Camperen op i 25 °C. Efter rejsegilde øllen og lidt let frokost, gik vi op til receptionen for at købe billet til Metroen ind til [Valencia](#)

Midtby. Vi gik ned til den lille station, hvor vi skulle "række hånden ud" for at komme med Metroen. Efter kort tid kom Metroen, og vi kørte ca. 20 min, indtil vi stod af på stationen "Angel Guimera". Vi gik en tur rundt i Valencias gamle by, hvor vi bl.a. så Katedralen, Markedshallen (som dog var lukket) og andre flotte bygninger. Vi blev lidt tørstige, af at se på byen, så vi fik en enkelt "Cervezza" i skyggen, mens temperaturen nåede op på 30 °C. Efter vi havde set nok, fandt

Valencia

Valencia Camper Park

vi et lille supermarked, hvor vi handlede ind. Vi fandt tilbage til Metrostationen og var heldige, at Metroen lige kom ind, da vi kom ned på perronen. Fremme ved "Horta Vella" stod vi af og gik de ca. 500 m op til Camperpladsen. Senere gik vi alle fire op til den lille Restaurant, hvor vi fik en gratis "Sangria" som velkomst til Camperpladsen. Karin og jeg besluttede os for at prøve lidt Tapas, ingen vi gik tilbage til Camperen, så vi bestilte 2 forskellige, nemlig "Rejer i Hvidløgssauce" og "Angulas med Rejer". (Angulas skulle vist være åle-yngel). Det delte vi sammen med 2 gode "Cervezza". Det smagte fantastisk, men var ikke helt nok til at blive mæt, så vi fik lidt "hjemmelavet Tapas" med Seranoskinke, pølse og 2 slags oste. Bagefter hyggede vi os til sengetid, som ikke blev så sent, da vi skal tidligt op i morgen, for at køre en længere tur.

Angulas

Etape 21: Alicante til Valencia (E)

Ankomst: 16.069 km - Dagens etape: 208 km. Turen indtil nu: 5.216 km.

Onsdag, den 6. juni 2018:

Temperaturen var 18 °C, da vi stod op kl. 07.00 for at få morgenmad. Karin hentede en Baguette i receptionen 😊. Efter vi havde nydt morgenmaden, fik vi os gjort klar og kunne kl. 09.00, i 21 °C køre ud fra pladsen og sætte kursen mod næste mål. Også i dag havde vi prioriteret betalingsfrie

Undervejs

veje til turen, så vi blev ledt ud på motorvejen "Autovia", som vi fulgte med kurs mod Barcelona. Et sted var der vejarbejde, og det gav en længere kø. Der var tilsyneladende en lastbilchauffør, der vidste at vejen indsnævredes til et kørespor, så han kørte ud i det yderste spor (som senere skulle flette ind) og blokere alle, i det spor fra, at køre forbi. Han havde et godt samarbejde med en lastbil i højre spor, og de sørgede for at trafikken gled meget bedre end, når "racerne" får lov til at køre op i "det blinde spor" og sinke trafikken for dem i højre spor 😊. Vi kom fint igennem køen, og kunne nyde de 22 °C, og at vi kun havde ca. 300 km

tilbage til dagens mål. På et tidspunkt kunne vi se truende regn, fra bjergene, som trak ud mod os, men heldigvis kørte vi fra den kraftige regnbyge. Vejen vi kørte på førte os næsten helt ned til kysten, og vi havde nogle flotte vue ud over bugten, inden vi igen blev ført længere ind i landet.

Kl. 11.05 kørte vi ind for at tanke, inden vi skulle køre væk fra kysten og sætte kursen ind mod bjergene, og senere Andorra. Vi kørte op over de første bjerge, og kunne se ned på det flade land med store kornmarker og rismarker. Kl. 13.00 begyndte det at dryppe lidt, og ind imellem fik vi lidt finregn, men oftest var der ikke regn nok til, at vi kunne holde viskere på pauseposition.

Bjerglandsby

Da vi kom op i bjergene faldt temperaturen helt ned til 12 °C. Ved en lille by [Guimera](#) (samme navn som stationen i Valencia, hvor vi stod af i går) var der mange vinmarker og kornmarker så langs øjet rakte. Da vi kom til en by ca. 20 km før målet, fik vi øje på et supermarked, "BonArea", og efter en lille afstikker fik vi købt nogle fornødenheder. Hurtigt gik det videre til [Ponts](#), hvor vi kl. 15.05 kunne melde os på tankstationen, og blev vist ind på

Camperpladsen i Ponts

den indhegnede [Camperplads](#). Temperaturen var 17 °C og det dryppede lidt. Efter at have nydt rejsegilde øllen, var det blevet solskin, så vi gik en tur ind i Ponts. En spændende lille by, hvor befolkningen helt sikker er nationalister og for løsrivelse af [Catalonien](#) fra Spanien. Overalt hænger gule bånd, og Catalonske flag. Vi fik også nydt solen, mens vi sad i magelige stole og nød en forfriskning. Tilbage ved Camperne fik vi os låst ind, og nød resten af dagen indtil til sengetid. Pludselig kunne vi se en hyrde, der kom med en stor flok får og geder, som græssede

lige på den anden side af vejen. Det fik Lisbeth og Karin i gang med at fotografere. Imens fortalte jeg Franco, at det er "Lillekuen Awten" 😊, så vi venter med at køre indtil kl. 10.00 i morgen tidlig. (Turen er jo kun små 150 km.)

Etape 22: Valencia til Ponts (E)

Ankomst: 16.440 km - Dagens etape: 381 km. Turen indtil nu: 5.587 km.

Torsdag, den 7. juni 2018:

Efter en stille og rolig nat med kun os to Campere på pladsen, stod vi op kl. 07.15. Temperaturen var kun 10 °C, og solen var lige stået op over bjergene. Da vi kl. 10.00, var færdige til at køre videre, var temperaturen steget til 18 °C 😊. Efter nøglen til porten var afleveret, satte vi kursen mod Andorra La Vella. Det blev en rigtig flot tur igennem flotte dale, 9 tunneller, og langs floder og inddæmmede søer. Lige før vi kørte igennem den første af tunnellerne, kom vi til en stor dæmning, hvor vandet fossede ned i floden nedenunder. Efter mange fine oplevelser, kørte vi kl. 11.15 over grænsen til [Andorra](#). Paskontrollen vinkede os videre, så vi må jo have set ærlige ud. Nu kørte vi i en lang slugt mellem bjergene og med en del byer, nåede vi frem til [Andorra La Vella](#). Her fik vi tanket diesel til lavere pris, idet Andorra er "toldfrit område". Jeg vil ikke sige, at vi kørte igennem Andorra La Vella, for vi kørte på den

På vej mod Andorra la Vella

østlige side af dalen, ad vejen som førte os videre mod "Franca". Vi har været i Andorra for 2 år siden, og da var vi inde i selve byen, og jeg må sige, at den er ikke egnet til Campere, idet der kun er smalle, ensrettede veje, og en frygtelig masse trafik. Heldigvis var der heller ikke noget, vi absolut skulle have, så vi holdt os på "transitvejen". På vej ud af byen, gik det op ad mod et stort skisportsområde, hvor vi kørte midt gennem skisportsbyen og kunne se op til lifter og pister. Efter vi kørte ud af skisportsbyen, snoede vi os gennem hårnålesving op gennem det næste skisportsområde, hvor sneen endnu lå på bjergene. Da vi kom op til toppen af passet (2.408 m.o.h) måtte

På vej mod Andorra la Vella

Rundkørsel i Andorra

Skiområde i Andorra

vi sno os gennem masser af hårnålesving, gennem skisportsområdet. (Skisportsstedets højeste top ca. 2.800 m.o.h). På vej ned kunne vi se ned til pisterne, hvor flere af liftene gik op til steder, som lå lavere, end hvor vi kørte. En sjov oplevelse! Vi fik os snoet ned til skisportsbyen "[Pas De La Casa](#)", som ligger på grænsen til Frankrig (8 °C). Det er en moderne skisportsby, vist nok for de lidt finere, min far havde nok sagt "De låddenfedderede" 😊 😊.

Klokken 12.30 kom vi til grænsekontrollen, og her måtte vi lige stoppe et øjeblik, mens tolderne 🇫🇷, skulle være færdig med en bil, hvor de havde taget alt ud for at kontrollere. Også her må vi have set ærlige ud, for vi blev vinket videre. Det var begyndt at småregne, da vi snoede os ned gennem de sidste hårnåle i Frankrig. Samtidig kunne vi glæde os over det fantastisk flotte syn af stejle bjergsider fyldt med gule blomster. Efter et stykke langs en lille flod nåede vi frem til den lille by [Ax Les Thermes](#),

Gennem skiterræn over passet

hvor vi drejede fra den nye omfartsvej, og ind gennem byen for at komme frem til campingpladsen "[Le Malezéou](#)", hvor vi stoppede ved bommen kl. 13.15 og 17 °C. De havde middagslukning, men vi var heldige, at en ansat, som skulle have pause, kom med 2 bomkort, og sagde vi kunne finde en plads, og komme i receptionen senere 😊.

Fodbadet nydes

Lykken er et svovlholdigt fodbad

Afslapning på Campingpladsen

Vi fandt 2 pladser nede ved floden, og fik den obligatoriske rejsegilde øl, inden vi gik i receptionen for at få ordnet det praktiske. Senere gik vi en tur langs floden op til Ax Les Thermes for at se lidt på byen. En hyggelig by, hvor vi fik prøvet det svovlholdige 🧴 fodbad på torvet, inden vi fik os en lille forfriskning, og senere gik gennem hovedgaden tilbage mod campingpladsen. Efter vi kom tilbage til Camperne hyggede os, fik grillet lidt, og læst lidt inden sengetid.

Etape 22: Ponts til Ax les Thermes (F)

Ankomst: 16.590 km - Dagens etape: 150 km. Turen indtil nu: 5.737 km.

Fredag, den 8. juni 2018:

Undervejs

Da vi stod op kl. 07.00 var temperaturen 8 °C. Mens vi spiste dejlig morgenmad og gjorde klar til dagens tur ud af Pyrenæerne, var solen begyndt at komme over bjergene, så temperaturen var steget til 11 °C, da vi kl. 09.00 kørte ud gennem bommen og fik afleveret vores bomkort. Vi fulgte floden ned gennem dalen, og hver gang floden slog et sving fulgte vejen med 😊. Vi kunne også mærke, at vi fulgte flodens løb, for det gik nedad, og klokken 09.55 var solen så højt på himlen, at den skinnede ned til os fra en skyfri himmel og det var 20 °C. Vi fortsatte op forbi Toulouse, ad "ikke betalingsveje", og kunne tit se, at vi

kørte parallel med betalingsvejene og i samme tempo. Vi sparede bare pengene! Da vi kørte rundt om Toulouse, og virkelig måtte følge med på GPS'en "tabte vi Lisbeth og Franco". De missede en afkørsel i forhold til os, da de lå bag en lastbil og ikke kunne se vi kørte af 🙄.

Vi aftalte på SMS, at vi mødtes ved målet. Vi kørte gennem mange byer og rundkørsler på D820, og kl. 11.40 kørte vi over Tarn floden. Da vi var ca. 20 km fra Cahors, var jeg virkelig kommet under pres, så jeg var nødt til at holde ind på et rastepunkt, for at få lukke vandet af. Det var en lettelse, og ikke nok med det, for hvem trillede ind og hold foran os på rastepunktet. Ja, Lisbeth og Franco. Vi fik sat kursen igen og kunne med 40 km til målet køre videre.

På vej til Chateau Caix

På Chateau Caix

Der smages

Ved Cahors blev vi ledt ad mindre veje langs floden Lot, og kom forbi indkørslen til H.M.D. Margrethes vingård, inden vi kom til Caix, hvor vi drejede ind på [Camperpladsen](#) nede ved en lille restaurant ved floden, og kunne kl. 13.15 i 24 °C, stille Camperne op. Lisbeth og Franco på grus.

Karin og jeg på græsarealet med masser af kløver. Da vi havde nydt vores rejsegilde øl, gik vi de 1,1 km op til [Chateau de Caix](#), for at smage på vinen. Der var åbent, men vi skulle ringe på en klokke og hurtigt kom en fransk mand, som talte perfekt dansk. (Dronningens forvalter tror vi) Vi smagte lidt på vinen og det endte med, at vi også fik købt lidt med hjem 😊.

Tilbage ved Camperne fik vi "stuvet" vinen ind, og kunne slappe af, mens vi nød det i solen. Vi kunne se 3 jetjagere som legede på himlen og 7 paraglidere, som fløj langs klippevæggen. Franco havde hørt ved "deres franske nabo", at der var god mad på den lille restaurant, så vi gik derop og bestilte dagens ret "[Moules frites](#)". (Muslinger med ovnbagte pomme frites) Det var noget af det bedste, vi har fået at spise på turen 🤩.

I Caix

På Camperpladsen

Velvoksne Bambus

Så er der serveret [Moules frites](#)

Da vi kom tilbage til Camperne, var det blevet høj sengetid, og vi sagde godnat og tak for endnu en god dag.

Etape 24: Ax les Thermes til Caix (F)

Ankomst: 16.852 km - Dagens etape: 262 km. Turen indtil nu: 5.999 km.

Lørdag, den 9. juni 2018:

Vi stod op, som vi plejer kl. 07.00 og temperaturen var allerede 16 °C, og solen var stået op og skinnede ned til os fra en skyfri himmel. Kl. 09.10 havde vi spist morgenmad og fået el kablet rullet ind, og kunne i 20 °C, trille hen langs Lot floden, forbi Chateau de Caix, og ad små veje komme frem til D820, som vi skulle følge mod nord. Ad de små veje kunne vi se Muldyr på marken og en mand ude med leen. Ja, altså for at slå græs! 😊

Floden Lot

Vi måtte over nogle høje effektive bump, inden vi nåede frem til den større vej, D820 som vi fulgte i retning af Limoges. På et tidspunkt løb der 2 store hunde midt på vejen, med fuldt fart i vores retning. Våde og pjuskede var de 😞. Mon nogen har sat dem af og kørt? 🚫

Vi måtte over nogle høje effektive bump, inden vi nåede frem til den større vej, D820 som vi fulgte i retning af Limoges. På et tidspunkt løb der 2 store hunde midt på vejen, med fuldt fart i vores retning. Våde og pjuskede var de 😞. Mon nogen har sat dem af og kørt? 🚫

Da vi kom frem til Souillac, så vi en reklame for supermarkedet "E.Leclerc". Hurtigt fandt Karin det på Google Maps på mobilen,

og vi fulgte så den frem til supermarkedet, hvor vi fik handlet lidt fornødenheder ind. Alle franskmænd var vist i E-Leclerc for at handle, så efter 1 timer og 20 minutter kunne vi køre videre.

Da vi kom op til hovedgaden i byen, kunne vi, kl. 11.55, se et termometer der viste 36 °C. (nok i solen, men det var varmt 😊). På næsten hele turen herfra, havde vi blæseren kørende på fuld knald og med AirCon på.)

Da vi kom frem til [Limoges](#), fik vi en lille regnbyge, men ved afkørsel Nord, var den ovre og vi drejede fra i retning af [Oradour Sur Glane](#). Efter ca. 20 km kunne vi finde frem til [Camperpladsen i Oradour Sur Glane](#), hvor vi i 26 °C kunne parkere Camperne på byens Camperplads.

Undervejs

Vi nød rejsegilde øllen, inden vi gik hen til Mindecentret for "Massakren i Oradour Sur Glane (WWII)" 🇫🇷 🇩🇪 🇫🇷.

Mindesmærke

I Mindeparken

Camperpladsen i Oradour sur Glane

Desværre måtte Chico ikke med ind, så Karin gik hjem med ham, mens Lisbeth, Franco og jeg var inde for at se byen, som står næsten, som tyskerne forlod den efter massakren. (Der er dog ryddet op i brokkerne). Det var som sidste gang, vi var der, en gribende oplevelse, som giver grund til eftertanke 😞! Mens vi gik der, var der symbolske truende regnskyer, og det buldrede i det fjerne, mens der kom nogle enkelte dryp. Da vi gik ud gennem centret bagte solen ned på os igen. Tilbage ved Camperne hyggede vi os indtil sengetid.

Etape 25: Caix til Oradour Sur Glane (F)

Ankomst: 17.083 km - Dagens etape: 231 km. Turen indtil nu: 6.230 km.

Søndag, den 10. juni 2018:

Efter et kraftigt tordenvejr i nat, stod vi op kl. 07.25 i 17 °C og fik morgenmad og gjorde klar til dagens etape. Kl. 08.25 kunne vi køre ned af klodserne, og pakke dem i "garagen". Temperaturen var 19 °C, da vi kørte gennem Oradours gader, og satte kursen mod den betalingsfrie motorvej A20. Undervejs kørte vi forbi flere marker hvor [Limosine kvæg](#) græssede. Nogle store og flotte køer, men også et par kæmpe store tyre. Limosine kød skulle være noget af det fineste oksekød, men vi fik det ikke smagt denne gang. Ude på A20 kunne vi se, at der var mange flere Campere og campingvogne end tidligere på vores tur.

Undervejs

Der var også mange personbiler fra England, Belgien, Holland og selvfølgelig franske biler. Vi kørte igennem et flot landskab, med mange bakker, både store og små. Kl. 10.40 holdt vi ind for at få tanket, og selv få tanken tømt. Da vi holdt på rastepladsen, opdagede jeg en skrue i det ene dæk. Den var godt skruet fast, og vi tabte ikke luft, så vi besluttede at holde øje med det og fortsætte vores tur. Det var jo søndag og alle havde lukket. Da vi manglede ca. 100 km i at nå vores planlagte mål, [Saint Fargeau](#), drejede vi fra motorvejen og ad mindre veje gennem store skovarealer. Vi krydsede Loire kanalen, og kunne se de mange både der lå ved bredden, senere kørte vi også over en smal og lang bro over [Loire floden](#), og gennem Region Bourgogne. Da vi kom frem til Saint Fargeau, var der Champagne fest, og pladsen var fyldt med biler 😊.

Loire floden

Det var også de P-pladser, vi kom forbi, sågar på fortovene holdt biler parkeret gennem det meste af byen. Efter lidt rådslagning, og med tanken om, at vi i morgen tidlig skulle finde et dækcenter, besluttede vi at køre til [campingpladsen i Auxerre](#). Turen gik gennem et utroligt bakket terræn, og af veje som var lavet med en lineal. Vi nåede godt frem til Auxerre, og fandt let campingpladsen, hvor vi fik os registreret og betalt 19,49 €. Klokken 14.20 kunne vi i 24 °C, placere vores Camper på plads 110, og med Lisbeth og Franco på plads 111. Efter vi havde fået frokost med den obligatoriske rejsegilde øl, fandt jeg på "Google Maps"

Velkomstøl: Pelforth Bruine

Stadion og campingplads

Hygge på campingpladsen

Vi spiser L'Aligot de L'Aubrac

adressen på Euromaster, og fik adressen bekræftet af den flinke mand i receptionen, der gav mig et kort med ruten indtegnet 😊. Senere hyggede vi os ved Camperne i det gode vejr, med udsigten til fodboldstadionet, som ligger på den anden side af vejen forbi campingpladsen. Til aftensmad spiste vi "L'Aligot de L'Aubrac" som består af kartoffelmos og ost. Da vi havde vasket op hyggede vi os resten af aftenen.

Etape 26: Oradour Sur Glane til Auxerre (F)

Ankomst: 17.446 km - Dagens etape: 363 km. Turen indtil nu: 6.593 km.

Mandag, den 11. juni 2018:

Domkirken i Auxerre

Vi stod op kl. 06.30 i 19 °C, og fik morgenmad og gjorde os klar. Jeg var forbi receptionen, for at få dem til at koble strømmen fra, så vi var klar til at køre kl. 07.45. Vi skulle besøge Euromaster, for at få dem til at hjælpe os med vores store problem: Venstre fordæk med en skrue i slidbanen 😞. Vi kørte igennem myldretidstrafikken i Auxerre, men vi var fremme ved Euromaster kl. 08.00, hvor de åbnede. Jeg gik ind i modtagelsen, og fik mig gjort forståelig med vores problem, men de havde ingen tid i dag til at hjælpe os 😞.

Efter lidt fagter og brok, fik jeg henvist 2 adresser til nogen som måske kunne hjælpe os. Jeg takkede pænt for ingenting, og vi satte kursen mod den nærmeste af dæk-reparatører: Best Drive. En flink mand kiggede på dækket og bad os holde over på en ventepads, så kunne de nok klare problemet. Men ak og ve, efter små 30 minutter kom kontordamen ud, og sagde, at de havde fået 2 sygemeldinger til morgen, så de havde ikke tid til at hjælpe os 😞. Nå ja, vi kørte over til den 3 på listen: Point S. Her gik vi ind i receptionen, hvor vi blev mødt af en hjælpsom dame, som kun kunne forstå fransk, men hun forstod vores problem, og kaldte på en "Dækmontør" som kom og så på dækket. Vi skulle bare køre bilen ind, så ville han klare lapningen 😊 😊.

Damen fra receptionen kom ud og inviterede os på kaffe, mens vi ventede. Mens vi ventede, snakkede vi lidt med en kunde som kunne tale engelsk. Efter en ½ time var bilen klar og vi fik betalt 32,40 €, og vi kunne kl. 09.15 sætte kursen mod næste mål. Vi kørte ad mindre veje igennem et storslået landskab med "store bulevær" og et fantastisk udsyn langt ud mod horisonten. Igennem småbyerne var der i flere af dem, mange forladte huse, men andre var flot pyntede med blomster. En fantastisk kontrast! Kl. 11.30 fik vi en regnbyge og den næste times tid dryppede det af og til, men ikke mere. Himlen var mørk over os,

Lapning på Point S

da vi kørte ind i distriktet Marne. Da vi kom til Vatry var vejen spærret, og vi måtte gennem en længere omkørsel, inden vi var tilbage på rette vej. Temperaturen var kl. 12.30, kommet op på 23 °C, da vi kørte ind i byen "Chalons en Champagne", hvor vi så en flot Triumfbue og Le Castle.

Byport i Verdun

Vi kørte nu i udkanten af distrikt Champagne. Vi så nu ingen marker med vindruer, så det har nok været i aller yderste kant. Vi kørte nu gennem et storslået landskab med mange store bule og med lange lige betonveje. Når vi kom op på de højeste bakker, kunne vi se vejen, lige som en lineal, helt ud til horisonten. Efterhånden som vi kom tættere på [Verdun](#), som ligger i Department De Meuse, så vi flere skilte som viste mod slagmarken under WWI, bl.a. slaget ved Valmy. Vi kørte gennem en flot by, som skilte med 1914 – 18: Ste MénéHould, inden vi kom frem til Verdun, hvor vi drejede ned til [campingpladsen Les Breuils](#). Da vi kørte ind til receptionen, så vi Franco. De var næsten lige kommet, og det hjalp os udenom køen ved receptionen, da Franco havde "bestilt" 2 pladser. Vi fandt vore pladser og fik parkeret i 22 °C, og overskyet. Vi nød vores rejsegilde øl, mens himlen dryppede lidt. Senere gik vi en tur ind til Verdun midtby, hvor vi lavede en "rundtur i byen" inden vi gik tilbage til campingpladsen. Da vi kom tilbage var det tid til aftensmad, så vi gik ind på campingpladsens lille restaurant, og fik et godt stykke oksekød med Pommes til. Efter maden gik vi ned til Camperne, hvor vi fik sagt farvel til hinanden og tak for en dejlig tur. I morgen kører vi "hver til sit". Lisbeth og Franco med kurs mod PB Camper i Allingåbro, hvor de håber, han får ordnet deres køleskab, som stort set ikke har virket på hele turen. Nu må firmaet vise noget service, og få køleskabet ordnet / udskiftet. Karin & jeg har besluttet os for at ændre vores rute, så vi i morgen kører til [Mosel](#) og tager et par dage der. Så må vi se, hvordan det går her efter. Det eneste som er sikker er, at vi skal være hjemme mandag, den 18. juni. ☺ Godnat og tak for i dag!

Domkirken i Verdun

Etape 27: Auxerre til Verdun (F)

Ankomst: 17.707 km - Dagens etape: 261 km. Turen indtil nu: 6.854 km.

Tirsdag, den 12. juni 2018 (Jeannes fødselsdag):

Vi stod op kl. 06.45 og fik morgenmad, og gjort klar til dagens etape. Vores datter blev 31 i dag, så vi ringede til hende for at synge fødselsdagssangen og ønske tillykke med dagen 🎂🎉🎊. Vi havde hilset af med Lisbeth og Franco i går, så vi vinkede til dem, da vi kl. 08.35 startede etappen i 17 °C, og truende regn. Vi havde sat Google på mobilen til at guide os frem til "[Benhuset](#)", ved

Benhuset

kirkegården for de faldne allierede ved Verdun i WWI. Det gik ad mindre veje igennem skove, hvor man ikke havde reguleret terrænet helt, så der var mange bule fra granathullerne. Da vi ikke syntes, at vi havde tid til at gå ind i Benhuset, fortsatte vi, efter lidt fotografering, etappen mod Mosel. Det var interessant at se området, og hvor mange mindesmærker, der er fra WWI. Det må vi tage en anden gang, når vi kan afsætte en hel dag til besøget. Det begyndte at regne og efterhånden blev regnen så kraftig, at vinduesviskerne kørte på fuld fart, men alligevel måtte vi sætte farten ned til ca. 50 km/t. Undervejs kørte vi

forbi en stor tysk krigsgrav med de karakteristiske sorte kors. Vi kørte gennem mange byer. Den ene by afløste den anden. Byskiltene for de to byer stod på hver sin side af vejen lige over for hinanden. Sådan var det flere steder efter vi var kommet ind i [Department Moselle](#).

Det ene sted var der 4-5 byer der hang sammen. Vi havde haft regn hele vejen frem til vi nåede grænsen til [Luxembourg](#) kl. 10.25. Kort efter grænsen fik vi tanket billig diesel. Igennem Luxembourg fik vi også regn, bare ikke så kraftigt som i Frankrig. Da vi kom til Tyskland stilled regnen af, så det kun dryppede, men vi var nødt til at køre med vinduesviskerne på interval, helt frem til [Bernkastel-Kues](#). Ca. 2 km senere kunne vi, i tørvejr, dreje ned mod Mosel og ind på [Stellpladsen ved Graach](#), og finde en plads, og sætte strøm til. Klokken var blevet 12.35 og det var 16 °C, da vi kunne drikke rejsegilde øllen og få lidt frokost. Senere gik vi en tur op i Graach. En fin lille by med flere vingårde og restauranter 😊. Tilbage efter turen nød vi det i Camperen, med udsyn mod Mosel der er overfyldt med vand efter de seneste 3

Gåtur i Graach

dages skybrud i området. Vandet er også helt brunt, men vi nyder synet af turbådene, som sejler forbi lige udenfor vores vinduer. 😊

Ved spisetid gik vi igen op til Graach, for at få aftensmad. Vi gik ind i [Landhaus zum Himmelreich](#), hvor vi fik en dejlig salat og Jägerschnitzel med Bratkartoffel. Sammen med et glas kølig Moselvin smagte det rigtig god, men det skal det jo også, når det var fra "Himmelreich" 😊. På vej tilbage til Camperen kom vi forbi et valnøddetræ, hvor vi plukkede nogle store flotte grønne valnødder, som skal bruges til Valnøddesnaps. Tilbage ved Camperen hyggede vi os og fik læst lidt i vore bøger.

Etape 28: Verdun til Graach (D)

Ankomst: 17.916 km - Dagens etape: 209 km. Turen indtil nu: 7.063 km.

Onsdag, den 13. juni 2018:

I dag sov vi længe 😴, for vi skulle kun på en kort tur langs Mosel. Vi stod op kl. 07.55 i 14 °C, men det følte dejligt. Vi tog os god tid til at spise morgenmad og hygge os, indtil vi kørte ud fra pladsen kl. 10.20 i 17 °C med kurs mod Stellpladsen i [Traben-Trabach](#). Der var ikke mange biler på vejen, så vi nød udsigten, og lige før Traben-Trabach drejede vi fra B53 for at køre ind til byen. Her var der vejarbejde, så det blev lidt af et slalomløb. Da vi kom frem til pladsen, kunne vi se, at der var langt ind til byen, så vi valgte at fortsætte til [Zell](#). Vi skulle gennem en labyrint af små gader for at finde tilbage til B53 mod Zell. Vi fandt dog frem til Stellpladsen, hvor vi kl. 11.30 fik os placeret. Med snuden helt ud til Mosel. Men da vi gik rundt, kunne vi se, at hverken var El eller WC, så vi valgte at bakke ud og køre videre 😞.

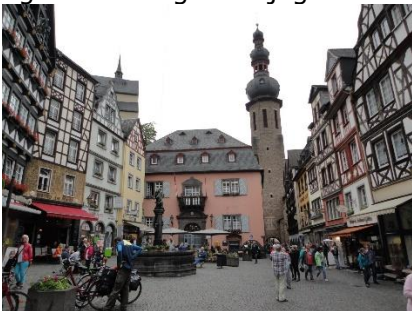
Zwarte Katze i Zell

På vores sidste tur var vi på [campingpladsen i Cochem](#), så vi valgte det sikre at køre derhen, så vi kunne få et velfortjent bad 😊.

Turen gik fint, selv om der var et par vejarbejder undervejs. Kl. 12.45 kunne vi tjekke ind i receptionen, og finde vores plads nr. 409 i anden række ned mod Mosel. Her fik vi en velfortjent, "Pelforth Bruine" som rejsegilde øl og lidt frokost. Da vi manglede brød og æg, gik vi op til Rewe supermarkedet som ligger 500 m væk. Tilbage ved Camperen slappede vi lidt af, inden vi gik langs Mosel, forbi "krydstogtskibene" som ligger til, for at lade passagererne tage ind til Cochem. Vi fortsatte ind til broen over til [Cochem](#) 😊, hvor vi hyggede os med at gå rundt i byen og drikke et glas dejligt Moselvin, inden vi igen vendte snuden mod Camperen.

Borgen over Cochem

Billeder fra Cochem

Tilbage ved Camperen fandt vi grillen frem og fik lidt aftensmad, inden det var tid til et bad og lidt hygge indtil sengetid.

Etape 29: Graach til Cochem

Ankomst: 18.000 km - Dagens etape: 84 km. Turen indtil nu: 7.147 km.

Torsdag, den 14. juni 2018:

Langs Rhinen

I dag stod vi igen op kl. 07.00. Temperaturen var 10 °C, og vi kunne se i vores display, at vi ikke ladede på "bo-batteriet" 📶, og det så ud som om, vi ikke havde el på vognen (El-symbol manglede i display). Inden vi gik i "panik", fik jeg testet om der spænding på kablet ved at sætte mobiltelefonens lader i stikket 😊. Det virkede. Altså måtte det være en sikring til laderen. (Da vi kom til Köln, blev vi klogere og kunne regne ud at det, det måtte være spændingsfaldet i de 2 x25 m kabel, og måske strømstyrken på campingpladsen, for i Köln virkede det igen).

Efter morgenkaffen kunne vi, kl. 08.40 og 13 °C, trille af sted langs Mosel. Vi havde sat GPS'en til at følge Mosel frem til [Koblenz](#) og op langs Rhinen til Köln 🤔.

Undervejs langs Mosel kørte vi tæt på vinmarkerne og kunne undervejs se en helikopter som sprøjtede vinmarkerne. Fremme ved Koblenz kørte vi igennem byen og ad en af broerne over op østsiden af Rhinen 😊, og fulgte den frem mod Köln. På et tidspunkt kom vi til et vejarbejde med en lang kø, men vi var heldige, at vi lige kunne snige os ud af en Ausfahrt, og det viste sig, at vi kørte lige igennem Rheinbreitbach, og forbi den Camperplads vi var på i oktober sidste år.

Da vi kom ud til hovedvejen igen, var der ingen biler. Først senere kom en motorcykel forbi os, som havde trillet langsomt forbi ved køen. Da vi kom til Bonn, kørte vi på Autobahnen det sidste stykke frem til Köln, hvor vi blev ledt igennem byen langs Rhinen. Vi fandt let frem til [Camperpladsen](#), hvor vi kl. 11.35 kunne parkere Camperen i 23 °C 😊. Efter vi havde betalt 12 € i automaten, fik vi en rejsegilde øl, og slappede lidt af. Efter øllen var nydt, gik vi langs Rhinen med de mange "Krydstogtskibe", ind til [Kölner Dom](#) og Altstadt. Her fik vi en Currywurst til frokost, og kunne gå rundt og nyde domkirken og byen. Undervejs fik vi en enkelt [Kölsch](#) til at slukke tørsten, inden vi satte kursen mod Camperpladsen, langs med Rhinen, hvor de var ved at stille øl-boder op, fra mange forskellige bryggerier og lande. Da ingen havde åbent endnu, gik vi tilbage til Camperen, hvor vi hyggede os med en enkelt Portvin. Da der kom en regnbyge stod resten af dagen på hygge i Camperen, og planlægning af morgendagens tur til?

Kölner Dom

Etape30: Cochem til Köln

Ankomst: 18.155 km - Dagens etape: 155 km. Turen indtil nu: 7.302 km.

Fredag, den 15. juni 2018:

Vi havde besluttet, at vi ville tage til Amsterdam, og at vi gerne ville være der inden middagstid, så vi stod op kl. 06.55, for at gøre os klar til afgang 🚗. Efter morgenmaden, var vi klar til at køre af sted kl. 07.15 i 17 °C. Solen tittede frem og der var tæt trafik, da vi kørte fra Köln med kurs

Politi i ulykke

mod Holland, eller Niederlanden, som det også hedder. Da der ingen toiletmulighed var på Stellpladsen i Köln, holdt vi, kl. 08.05, pause på en Raststette, så vi kunne blive lettet. Da vi var inde i butikken, købte vi et par [Croissanter](#) til en senere formiddagspause. Kort efter vi passerede grænsen til Holland, fandt vi en P-plads ved Motorvejen, hvor vi holdt pause, så vi kunne lave kaffe og nyde de indkøbte Croissanter i 20 °C 😊. Senere holdt vi ind for at få tanket, og kunne køre på flotte motorveje med 5 spor i hver retning ind mod Amsterdam. Da vi kom tættere mod Amsterdam, eller Amstelveen, som vi jo skulle køre ind til, dre-

jede vi fra Motorvejen og kørte gennem bydelen. Her måtte vi stoppe op for et færdselsuheld i en chikane, hvor en varevogn og en politimotorcykel var kollideret 🚚🚔.

Vi blev ledt videre ad cykelstien, hvor en politibetjent 🚔 vinkede os frem, så vi lige kunne klemme os imellem et træ og et vejskilt på cykelstien. De sidste 2 km klarede vi selv, og kunne kl. 11.08 køre ind på Campingpladsen "[Het Amsterdamse Bos](#)", hvor jeg har været første gang ca. 1980. Vi kunne selv vælge plads og fik parkeret på en dobbeltplads med udsigt til den lille sø, og kunne nyde rejsegilde øllen i 21 °C og med solen tittene frem mellem skyerne. Senere gik vi en tur til Westwijk, så vi kunne handle ind i supermarkedet "Deen". Da vi kom tilbage havde skyerne trukket sig tilbage, så der var mest sol foran Camperen, og det nød vi 😊😊.

Senere tog vi grillen frem og grillede et par pølser til aftensmad, og hyggede os indtil vi gik i seng 🤗.

Aftensmaden nydes

Etape 31: Köln til Amsterdam (NL)

Ankomst: 18.419 km - Dagens etape: 264 km. Turen indtil nu: 7.566 km.

Lørdag, den 16. juni 2018:

I dag skulle det være en slappe af dag, hvor vi ville tage ind for at se [Amsterdam](#), derfor sov vi helt til kl. 08.00 i dag, og vågnede op til 17 °C. Jeg gik op til campingpladsens lille butik, for at hent Semmel til morgenmaden og 2 Chokolade Croissanter til senere. Dem nød vi til morgencompletten, med blødkogte æg, ligesom alle de andre dage, vi har været af sted, og hvor vi har haft el

Husbåde på Amstel

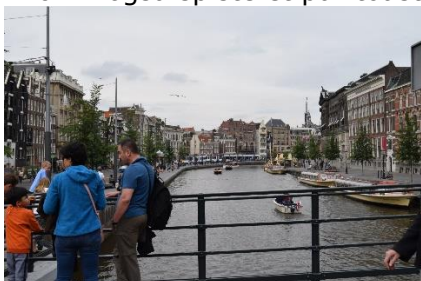
om morgenen. Vi nød det til kl. 10.00, hvor vi begav os på vej til Metrostationen "Spinnerij" i Amstelveen. Karin var lidt ærgerlig over, at jeg havde givet småpengene ud til morgenbrød, da vi skulle betale 6 € i automaten på stationen til billetterne, men da vi kom derhen, kunne vi kun betale med MasterCard eller Visa, og de lå "hjemme" i Camperen 😞. Lidt "nederen", men vi vendte det positivt, og gik i supermarkedet "Deen" for at købe 2 af den gode rødvin fra i går 😊, og en flaske "brusevand", inden vi gik tilbage til Camperen. Tilbage ved Camperen fik jeg taget cyklerne ud og gjort dem klar til at køre ind til Amsterdam centrum.

Cyklerne blev pumpet, men Karins cykel var som en vanskelig hest (jernhest 🐎), så jeg måtte skifte ventil, så den ville holde luften 😊. Vi var klar og cyklede af sted, kl. 12.10. Vi tog ruten ind gennem skoven ("Amsterdamse Bos", og senere langs med floden [Amstel](#) og endte i Amsterdam centrum, igennem områder vi aldrig har set tidligere. Vi var helt benovede over alle de husbåde, der lå på Amstel, og senere blev vi helt overvældede af alle de cykler, som kørte rundt i Amsterdam centrum. Ja, og alle de mennesker som gik rundt i centrum. Vi følte os næsten som sild i en tønde, da vi kom frem til "[Dam](#)" og det kongelige Palads. Her var fyldt med mennesker, gående eller på cykel, så vi følte os fuldstændig "omklamret", hvis man kan sige sådan 😊.

Vi trak / kørte lidt væk fra centrum, og kørte forbi "[Anne Franks Hus](#)" og "[Bloemenmarkt](#)". Begge steder var det "sort" af mennesker, så vi besluttede os for at køre tilbage til campingpladsen 🏕️. Tilbage til Camperne kørte vi igen gennem "Amsterdamse Bos" (Amsterdam skoven), hvilket vi rigtig nød. En fantastisk flot tur gennem skoven, med fine grønne områder, hvor der var boldbaner mm. i de store lysninger 🌞. Det eneste kritikpunkt, var den sidste kilometer mod campingpladsen. Her var "omkørsel pga. arbejde", så vi måtte køre ad cykelsti, som var i stil med vores første indtryk, af de Polske veje på sidste tur. Det var ujævnt, men Chico har ikke forlorne tænder. Mangler kun nogle stykker, så vi kom helskinnede tilbage og kunne parkere cyklerne i solen foran Camperen, kl. 15.50. Her fik vi os også parkeret i solen, da cyklerne var sat ind i "garagen". Vi nød et par gode øl i solen og slappede af i solskinnet, hvor vi også spiste et par toast som aftensmad 😊.

Kongeslottet på Dam

Amsterdam

Cykler - cykler - cykler

Bloemenmarkt

Efter aftensmaden lænede vi stolene tilbage og tog en lille blunder 😊, mens vi nød solen indtil kl. 20.00, hvor vi trak indenfor. Jeg for at skrive lidt mens Karin vaskede op og gik i bad. Senere var det min tur til et bad. Senere hyggede vi os i Camperen til sengetid.

Søndag, den 17. juni 2018:

Vi havde god tid 😊, da vi regnede med at skære etappen på ca. 730 km over i 2 bidder, og holde natpause på en Autohof i nærheden af Hamborg, så vi stod først op kl. 07.30. Temperaturen var 15 °C da vi spiste morgenmad og gjorde klar til turen. Kl. 09.40 kunne vi trille ud fra campingpladsen, og sætte kursen mod det 32 km lange "[Afsluit-dijk](#)", som vi ville køre over. Ret hurtigt efter vi kørte fra campingpladsen, kom vi ud på det godt udbyggede motorvejsnet i Holland, som førte os frem til "Afsluitdijk".

På Afsluitdijk

På vej over diget kørte vi med udsigt ind over "[Ijsselmeer](#)", som er en kæmpe stor inddæmmed sø, af det der tidligere hed [Zuidersee](#). Vi kunne desværre ikke se ud over Nordsøen, idet dæmningen er højest på den side. Vi fik dog et lille kig 😊 ud til toppen af masterne på skibene, der sejlede derude, da vi kørte lidt op, for at komme over en sluse.

Efter vi var kommet over diget, lavede GPS'en os et lille pus, da den ville have os til at køre væk fra motorvejen. Det kunne vi ikke få til at passe, så vi stoppede for at verificere ☹️.

Her så vi, at der var en billig tankstation lige ved siden af, så vi fik tanket diesel til 0,15 € lavere end det de andre tankstationer i Holland tager. GPS'en ledte os nu ud på A31 mod [Leeuwarden](#).

5-spor på Motorvejen

Flere steder kørte vi under vejbroer, der førte veje hen over motorvejen, men der var også Viadukter, hvor vi kørte under kanaler, hvor mindre skibe kunne komme på tværs af motorvejen. Et af stederne sejlede der en motorbåd over ☺️, så vi kom til at køre lige under kølen på den. En lidt sjov oplevelse, som sætter tankevirksomheden i gang. (Nu ikke grine – Tankevirksomheden kører også uden ☺️).

Vi kørte også på en strækning, hvor der ligesom var lavet et ekstra spor på motorvejen, her var en kanal, hvor skibe kunne sejle på det motorvejsspor.

Temperaturen havde rundet 20 °C, da vi kl. 12.20, holdt ind på en rasteplass for at spise lidt frokost. Mens vi spiste, snakkede vi om, at vi skulle tage at køre helt hjem, det gik jo så godt derud af. Efter frokosten kørte vi videre, og kl. 13.40 kørte vi over grænsen til Tyskland. Kort efter var der et vejarbejde på A28, så vi måtte tage en "Umleitung" ad mindre veje ved Logabirum ☹️.

Det gik dog smertefrit, og vi kunne køre ud på A28 med kurs mod Bremen. Ved Bremen var der igen en lukket vej, så GPS'en ledte os igennem udkanten af Bremen og sikkert ud på A1 ved Oyten. Trafikken gled rigtig fint, indtil vi kom over på A7 og kørte ned mod [Elbtunnel](#). Kl. 16.40 var der tæt trafik, som tyskerne kalder "Stoppender Verkehr" ☹️. Vi kørte i ydersporet, hvor det kørte bedst, og snart kunne vi ikke se den autocamper, som havde overhalet os tidligere, og var kørt ind i midtersporet.

Udsyn mod Bremen

Det gik lidt trægt ned i tunnelrøret, men på vej ud igen steg hastigheden til 80 km/t. Vi blev i ydersporet igennem Hamborg og forstæderne. Vejarbejderne stoppede dog ikke her, men vi kunne stort set holde hastigheden på 80 km/t, hele vejen gennem det lange vejarbejde, som strækker sig fra ca. 7 km syd for Elben og helt frem til [Neumunster](#) ☹️.

Efterhånden var vi fremme ved afkørslen til Flensburg, og kunne kl. 18.45 parkere Camperen i carport 47 ved IMC. Vi kunne se, at omkørsler ikke altid er af det dårlige, for vi kørte ca. 50 km kortere ☺️, end det GPS'en havde sagt, inden vi kørte fra Amsterdam. Efter vi havde læsset over i en godt støvet Kadjar, låste vi os ud fra IMC og kørte hjem og kunne få "pakkenellikerne" ind, og begynde vask af tøj osv. osv.

Etape 32: Amsterdam til Flensburg (D)

*Ankomst: 19.095 km - Dagens etape: 676 km. **Turens længde i alt: 8.242 km.***

Mandag, den 18. juni 2018:

Som vi efterhånden har vænnet os til, så kunne vi ikke sove længere end til kl. 07.00. Vi var ellers først gået i seng omkring midnat, da vi skulle have ryddet væk, vasket tøj osv. Efter morgenmaden kørte vi igen ned til Camperen med støvsuger, så vi kunne få gjort lidt rent i Camperen, og få de sidste ting med hjem. På vej hjem var vi i Sønderborg for at hente de briller, som jeg havde bestilt i starten af juni, før vi tog af sted. Vel hjemme fortsatte tøjvask, oprydning, men urskoven i haven må vente et par dage, så skal vi nok også få styr på det. Senere i ugens løb skal vi en tur ned til Camperen, så den kan blive vasket og gjort klar til næste tur. Vi glæder os allerede. ☺️

Tak for turen:

Kære Karin, Lisbeth & Franco, tak for en dejlig tur gennem Europa, og frem til Europas sydligste vej, som ligger ved den Spanske by, Tarifa i kystbjergene, med flot udsigt til forbjergene på Afrikas kyst. Vejret var sådan set med os hele vejen, for mens vi hørte hjemmefra om hedebløge, 30 °C og tørke, så havde vi en behagelig temperatur på turen, og masser af dejlig sol. ☺️

Tak for turen!

Nu glæder vi os til at være hjemme igen, med alle de spændende ting som skal ske i familien, her hen over sommeren. 2 bryllupper og 2 fødsler o.s.v.

Sådan erindret –
Ejlif S. Petrat-Laursen

“My Hobby is my Castle”

©2018 PetratsOnTour@gmail.com

Se mere her: <http://Petrat.dk>

